

Sveiki sulaukę šventų Kalėdų

Kalėdų Malda

NORS TĄ VIENĄ DIENĄ
razbaininkas tegul atsiklau-
pia prie lopšelio ir įstengia žvilgs-
nį pakelti į tolimą žvaigždę dan-
guje ir jos spindulių suminkština
savo kietą širdį.

Nors tą vieną dieną vagis te-
gul dovanas duoda apvogtiems.

Nors tą vieną dieną šmeižikas
ir burnotojas tegul susiranda žo-
džių žmoniškumui pagarbinti.

Nors tą vieną dieną pavyduo-
lis ir kerštininkas tegul pasitrau-
kia į šalį ir nerodo savo geltonų
akių, savo iškelto kumščio, ir savo
nuodais tegul nenuodija žmonių
dvasios skaisčių.

Nors tą vieną dieną muitininkas
ir kitas valdžios tarnas, kareivis
ir viršininkas tegul užmiršta
kuo buvęs, tegul nusimeta savo val-
džios ženklus ir nakties tyloje pa-
junta Dievo karalystės buvimą.

Nors tą vieną dieną taika ir
ramybė ir gera valia tegul viešpa-
tauja visų žmonių širdyse.

Nors tą vieną dieną dideli ir
maži, seni ir jauni, juodi ir balti
tegul bėga vieno Tėvo vaikais su
lygia palaima ant žemės.

Nors tą vieną dieną apšmeiž-
tas, apjuodintas, nupuldintas ir
nupuolęs žmogus tegul susiranda
savo sielos gelmėse kudikio nekal-
tybę, žmogaus nesuteptą gerumą ir
tyrą meilę.

Kada kasdien žmonės girdi
Kristaus žodžius, bet jų nedaro,
nors tą vieną dieną tegul jie juos
daro, tegul neužmuša, tegul myli
savo prieša, tegul atleidžia savo
kaltininkams, tegul meldžiasi ne
viešai bažnyčiose, sinagogose ar
mečetėse, bet vieni savo namuose,
laukuose ar giriose, — nors tą vie-
ną dieną.

Nors ta vienutinė diena me-
tuose tegul duoda žmonėms stipry-
bės neleisti tai pačiai vienai dienai
visiškai prapulti ir būti paniekin-
tai ir užmirštai. Nors ta viena die-
na tegul neduoda visiškai užtemti
žmonių protui, kaip jis užtemo
Rusijoje ir Vokietijoje ir kaip jis
pradėjo temti kiekviename žemės
kampelyje.

Nors ta viena diena tegul bus
mūsų gelbėtoja nuo amžinos nak-
ties, nuo amžinos vergijos, nuo pik-
to, nuo subjaurėjimo ir sugyvu-
lėjimo.

Nors tą vieną dieną tegul gy-
vasai Jėzus Kristus bėga su mu-
mis, o mes su juo.

Nors ta viena diena tegul bus
mums pažadu ir vilčia, kad bus ir
kita tokia diena tais pačiais me-
tais, kad bus ir trečia ir dešimta
tokia diena tais pačiais metais, ir
kad nors po šimto metų bus visos
tokios dienos, kuomet Kristus bus
su mumis, o mes su juo, ir mes da-
linsime viens kitam dovanas, ne-
laukdami atlyginimo, ir mūsų šir-
dys bus kaip nekaltų vaikų.

— J.

Tyli rami naktis

Nuo dinamito bombų, geležies ir kul-
kų
Rytoj išpuikusių žmonių sugrius butis.
Gyvenimą atnaujinti paprastą ir smulkų
Ateik tyli — rami — šventa naktis.

Tarp Herodų ir Augustų mašinų plieno
Retėžiuose vergaus žmogus ir jo mintis.
Su vilčia laisvės širdyje žmogaus kiekvieno
Ateik tyli — rami — šventa naktis.

Ateik palaima, jei ne mums, tai mūsų vaikeliams,
Ateik laukams teisinga sėja ir pjūtis,
Ateik žvaigždė, kur rodei kelią Trims Karaliams,
Ateik tyli — rami — šventa naktis.
1940.

KALĖDŲ KAUKĖ.

Liudijimai apie Kristaus gimimą

PAGAL MORKAUS

Atsitiko, kad anomis dienomis atė-
jo iš Galilėjos Nazareto Jėzus ir buvo
Jono pakrikštytas Jordone. Tuojau iš-
eidamas iš vandens, jis pamatė atvirą
dangų ir dvasią nužengiančią kaip kar-
velį ir pasiliekančią ant jo. Iš dan-
gaus gi pasigirdo balsas: Tu mano my-
limasis sunus, tave aš sau pamėgau.

PAGAL MATO

Su Kristaus gimimu buvo taip: Jo
motinai Marijai esant pažadėtai Juoza-
pui, anksčiau nekaip juodu susiėjo, pa-
sirodė, kad ji pradėjusi iš šventosios
dvasios. Jos vyras Juozapas, budamas
teisus ir nenorėdamas jos skelbti, no-
rėjo ją slapčia paleisti. Bet, jam tai
bemažstant, štai Viešpaties angelas pa-
sirodė jam sapne ir tarė: Dovidu su-
nau, Juozapai, nebijok priimti savo
žmonos Marijos, nes kas joje gimė yra
iš šventosios dvasios; ji pagimdys su-

ny, o tu praminsi jį vardu JĖZUS, nes
jis išgelbės savo tautą iš jų nuodė-
mių...

Pabudęs iš miego, Juozapas pada-
rė taip, kaip Viešpaties angelas buv-
jam įsakęs. Jis pasiėmė pas save sa-
vo žmoną. Bet jos nepažinojo, kol ji
pagimdė savo pirmgimį sunų, ir jis
praminė jį vardu Jėzus.

PAGAL LUKO

Šeštame mėnesyje angelas Gabrie-
lis buvo Dievo siųstas į Galilėjos mie-
stą, kurs vadinamas Nazaretas pas
mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juo-
zapui, iš Dovidu namų; o mergaitės
vardas buvo Marija. Angelas, atėjęs
pas ją, tarė: Sveika malonės pilnoji,
Viešpats su tavimi; pagirta tu tarp
moterų.

Ji, tai išgirdusi, nusigando jo žo-
džių ir manė sau, koks čia yra tas pas-
veikinimas.

Angelas jai tarė: Nebijok, Marija,
nes tu radai malonės pas Dievą. Štai
pradėsi yščiune ir pagimdysi sunų ir
praminsi jį vardu JĖZUS.

Anomis dienomis atsitiko, kad išė-
jo cėsoriaus Augusto paliepimas su-
rašyti visą pasaulį. Tas pirmas sura-
šymas buvo padarytas Sirijos valdovo
Kirino. Ir visi ėjo įrašydinti, kiek-
vienas į savo miestą. Tai ir Juozapas,
kadangi jis buvo iš Dovidu namų ir gi-
minės, ėjo iš Galilėjos, iš Nazareto
miestą, į Judėją į Dovidu miestą, kurs
vadinamas Betliejus, kad įrašydintų
drauge su pažadėta sau moterimi Ma-
rija, kuri buvo neščia. Atsitiko, kad
juodviem tenai esant, atėjo jai metas
gimdyti; ir ji pagimdė pirmgimį savo
sunų, suvystė jį vystyklais ir paguldė
jį prakarte, nes jiems nebuvo vietos
užeigoje.

PAGAL JONO

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis
buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas.
Jis pradžioje buvo pas Dievą. Visa
per jį padaryta, kas padaryta, ir be jo
nepadaryta nieko. Jame buvo gyvy-
bė, ir ta gyvybė buvo šviesa. Šviesa
šviečia tamsybėje, bet tamsybė jos ne-
apėmė.

Dovanų Davimas

DOVANA tik tuomet tėra do-
vana, kada duodi ją, nelauk-
damas atlyginimo arba dovanos už
dovaną.

Nepirk už pinigus dovanos,
kurią duodi, bet duok ją iš savo
darbo vaisių. Tavo pačio ranko-
mis ar išmanymu padaryta dovana
bus šimtą sykių vertingesnė už
pirktąją dovaną, nors ir būtų ma-
žutė.

Dovanų davimas Kalėdų die-
ną išreiškia dalį žmogaus svajonės
apie tą rojų, kur širdies linksmy-
bė teviešpatauja.

Duodami dovanas, žmonės ga-
mina naujas vertybes iš daiktų,
kurie vertybės neturėjo. Tavo per-
teklius, kurs riogso pas tave nesu-
vartotas, yra bevertis, bet dovano-
tas kitam žmogui, kurs jį suvar-
tos, tampa vertybe.

Žmonių giminės, kurias bal-
tieji vadina laukinėmis, senovėje
neturėjo nei mainų nei turgaus.
Jų nariai duodavo dovanas vienas
kitam sulyg reikalo ir be minties
apie mainus. Tos giminės neturė-
jo depresijų, neturėjo bedarbės ir
neturėjo valdžios, kuri juos spaus-
tų.

Pirkimas ir pardavimas turi
savyje paslėptą piktą. Dovanų da-
vimas yra gero išraiška. Mažiau
pirkdamas ir mažiau parduoda-
mas, bet dalindamas dovanas po
kiek gali, busi geresnis ir laimin-
gesnis.

Žmogus gyvendamas siekia
laimės ir jis gali jos tikriausiai pa-
siekti tik išmintingu dovanų davi-
mu.

Nežiurėk į kitą ar jis tau ar
kitam duos dovaną. Duok pats.

Laimė nėra nuperkama. Ji
yra duodama ir gaunama be pini-
gų.

Kada ateisi pas žmogų, atnešk
jam ir dovaną. Kada žmogus pas
tave ateis, neišleisk jo nepavaiši-
nęs kuo turi.

Duok tik tokią dovaną, kuri
bus kuo nors vertinga apdovano-
tam. Atsižvelgimas į žmogaus rei-
kalą padidina duodamos jam dowa-
nos vertybę. Bet nepaisyk, jeigu
žmogus tavo dovaną šunims supe-
nėtų. Tavo dovana visvien savo
gerą darbą bus atlikus.

Jeigu nežinai kokią dovaną
duoti, duok duonos bakanėlių, surį
ar sviesto kaušą.

Atlyginimas tau už dovanas
ateis neprašomas ir nelaukiamas,
ir jis bus dvigubas, nes busi buvęs
laimingu, kada davei dovanas, ir
vėl busi laimingas kada gausi do-
vanų, jų nesitikėdamas.

Kas daugiau turi, tas daugiau
ir didesniai skaičiui duoda. Tur-
tingiausi dvasioje apteikia visą sa-
vo giminę ir jos ateities gentkar-
tes dovanomis, kurios ne iš me-
džiagų darytos.

Kl. J.

Tėvynė

The Lithuanian Weekly

PUBLISHED EVERY FRIDAY

By the Lithuanian Alliance of America

KLEOFAS JURGELEVICIUS

DR. M. J. VINKAS

Business Manager

YEARLY SUBSCRIPTION RATES:
In the United States \$1.50
To Foreign Countries \$2.00
307 W. 30-th St., New York, N. Y.
Tel.: LACKAWANNA 4-5529

PILDOMOSIOS TARYBOS IR PASTOVIUJŲ KOMISIJŲ ADRESAI

Pildomoji Taryba:

Adv. F. J. BAGOČIUS, prez.,

253 W. Broadway,

So. Boston, Mass.

J. K. MAZUKNA, vice prez.,

1325 W. North Ave.,

N. S. Pittsburgh, Pa.

DR. M. J. VINKAS, sek.,

307 W. 30-th St.,

New York, N. Y.

ADV. K. P. GUGIŠ, išd.,

3223 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

DR. S. BIEŽIS, dr. kvot.,

2201 W. Cermak Rd.,

Chicago, Ill.

S. MOCKUS, išd. glob.,

726 E. 7-th St.,

So. Boston, Mass.

E. MIKULIŪTE, išd. glob.,

2121 N. Western Ave.,

Chicago, Ill.

Istatų Komisija:

DR. A. MONTVIDAS,

2400 W. Madison St.,

Chicago, Ill.

P. W. BIRSTONAS,

205 W. Oak St.,

Shenandoah, Pa.

S. BAKANAS,

2404 Charles St.,

Pittsburgh, Pa.

Finansų Komisija:

C. K. PIKIEL,

629 — 54-th St.,

Pittsburgh, Pa.

A. S. TREČIOKAS,

314 Walnut St.,

Newark, N. J.

ADV. K. S. CELEDINAS,

6814 N. Broad St.,

Philadelphia, Pa.

Kontrolės Komisija:

REV. M. VALADKA,

1743 N. Sumner Ave.,

Scranton, Pa.

P. DARGIS,

25 Strauss St.,

Pittsburgh, Pa.

J. ZEMANTAUŠKAS,

130 Congress Ave.,

Waterbury, Conn.

Skundų ir Apel. Komisija:

REV. B. F. KUBILIUS,

2 Atlantic St.,

So. Boston, Mass.

P. B. BALCIKONIS,

R. F. D. No. 1,

Kirkwood, N. Y.

ADV. A. LIDY,

7310 So. Fairfield Ave.,

Chicago, Ill.

Apšvietos Komisija:

DR. P. GRIGAITIS,

1739 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

V. J. KOLICIENĖ,

1620 Beaver Ave.,

N. S. Pittsburgh, Pa.

M. VAIDYLA,

840 W. 33-rd St.,

Chicago, Ill.

Labdarybės Komisija:

DR. M. J. VINKAS,

307 W. 30-th St.,

New York, N. Y.

M. KEMESIENĖ,

3434 Howard St.,

Detroit, Mich.

H. KLIMIENĖ,

907 E. 130-th St.,

Cleveland, Ohio.

Sveikatos Komisija:

DR. P. ZALATORIS,

1821 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

DR. D. PILKA,

523 Columbus Ave.,

Boston, Mass.

DR. S. A. SLAKIS,

6733 Grand Ave.,

Chicago, Ill.

Jaunuolių Komisija:

O. ZORSKAITĖ,

1709 N. Main Ave.,

Scranton, Pa.

A. VAIVADA,

1739 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

S. RUPSLAUSKIS,

100 Anderson St.,

Pittsburgh, Pa.

Priegl. Nam. Komisija:

J. BRAZAUSKAS,

17909 Mapleliffe Rd.,

Cleveland, Ohio.

J. JARUS,

8813 Empire Ave.,

Cleveland, Ohio.

K. POCIUS,

12048 Halsted St.,

Chicago, Ill.

Ar galima linkėti sau linksmų Kalėdų

IR PEREITAIS ir užpereitais metais, Kalėdas švėsdami, mes dar su gera vilčia, dar drąsiai ir tikrai linksmam sakėme viens kitam **LINKSMŲ KALĖDŲ!**

Bet šiomet... Tik bepradedant tarti tuos žodžius, šurpuliai pereina per kūną ir ašaros veržiasi į akis.

Ach, Lietuva tu mūsų brangi!...

Mūsų broliai, mūsų sesutės, mūsų tėveliai! Visos mintys, visi jausmai skrenda pas jus. Į tą šalį, kur jūs dar taip neseniai gyvenote paprastu lietuvišku krikščionišku gyvenimu. Bet mūsų mintys pasidarė tokios bejiegės ir mūsų širdys plyšta iš gailesčio ir nusiminimo.

Mes nebeturim jokių žinių nuo jūsų...

Iš mūsų mylimo krašto mums ateina tik svetimo despoto begėdiška propaganda. Mes žinome, tas despotas jums viską išplėšė, atėmė jūsų mantą, jūsų namelius, jūsų duoną, ir uždarė jums burnas. Ar išplėšė jis jums ir paskutinę viltį? Ar jūs gyvi dar tebesate?

Despoto lietuviškuose laikraščiuose mes sekame minimas lietuvių pavardes, tų lietuvių, kurie parsidavė komunizmui, kurie tapo lietuvių tautos išgamonis i. žudytojais, arba kurie per šerengą buvo suvaryti komunizmui tarnauti prieš savo valią. Tokių mes suskaitėm iki šimto. Bet kur-gi kiti du milijonai su viršum lietuvių?

Broliai, sesutės, motinėle! Kaip gi jūs švęsitė šias šventas Kalėdas? Ar jūs galėsite nors savo širdyse jas švęsti, nors slapčia, nors su baime? Ar jūs galėsite kučiaus valgyti ir eglaitę rengti? Ar išvaryti iš savo namelių jūs nešalsite kur pašiuurėje, kada baltas sniegas bus apdengęs žemę Kalėdų naktį?

Kokiais žodžiais mes dabar galime jus sveikinti, kada viskas skamba kaip

baisus pasityčiojimas?

Ar jūs gyvi dar tebesate?

Tas svarbiausia. Tas tik vienas dar gali mums žadėti, kad kada nors pradėsime išgyti viltį. Dabar viltis mus apleido.

Ar jūs vargate pašiuurėje, ar kalėjime esate įkalinti — ir taip ir kitaip jūs esate vergai ir kaliniai. Bet ar jūs gyvi tebesate? Kas tą mums pasakys? Mes šaukiame ir nesulaukiame atsakymo.

Kokia tai grabinė tyla apėmė mūsų pavergtą tėvynę, iš kur mūsų broliai, mūsų seserys ir mūsų tėveliai nebegali į mus atsiliepti.

Argi pasidarys Lietuva grabu dviem milijonam lietuvių? Jau ji į grabą yra rengiama, jau į grabą panaši.

Kaip gali but linksmos mums šios Kalėdos, kada toks baisus, toks juodas, toks kruvinas paveikslas stovi prieš mus ir nei vieną valandą ir nei vieną minutę negali mums išeiti iš galvos?

Taip, mes dar galime but linksmi, kad dar mes patys nesame vergai, kad dar marksizmas mums nėra kalamas į galvas po baime mirties ir kad mūsų čia pat dar nelaukia išnaikinimas. Bet tas mūsų linksmumas mums patiems išrodo tokiu savemyliu, kada juo negalime pasidalinti su savo mylimais.

Visvien mes negalime visai su linksmumu persiskirti, nors dėl to, kad kur nors musu tautoj turi kurentis kadir apsilbausius linksmumo ugnelę, to linksmumo, kurį neša Kalėdos su linkejimais laisvės ir taikos geros valios žmonėms. Su šiais linkejimais mes čia Amerikoje turime sustiprinti savo dvasią ir tapti tikrai pasiryžusiais gelbėti savo tautą iš dvasios ir kumo vergijos — visur, kur tos vergijos šmėkla turės savo nagus į mus atkišus.

Jezų Kristų minint

JEZAUS KRISTAUS gimimo dieną mes mąstome apie Jezų Kristų, apie jo mokymą, apie daugelį jo pasakytų išminties žodžių ir prilyginimų, apie jo neužmirštiną pamokslą nuo kalno ir apie jo pačio paprastą žmogišką elgesį gyvenime.

Kristus atėjo pas paprastus žmones su paprastais visiems suprantamais žodžiais, su meile, su paguoda, su pamokymu ir padėsinimu gyventi. Jis sykiu valgė su nekenčiamais muitininkais, jis keitė vandenį į vyną vestuvių puotoj, jis gydė raupsuotuosius, jis nemėgo pinigų, jis ir fariziejų, jis mylėjo moteris ir vaikus, jis apgynė paleistuvę, jis nesilaikė seno žydų įstatymo ir negerbė subatos. Jis gerą samaritoną statė už pavyzdį ir visų tautų žmones skaitė esant vieno Tėvo vaikais. Ir visi paprasti žmonės jį suprato tais laikais, kada jis gyvas budamas vaikščiojo po Galilėjos žemę. Ir dar daugiau paprastų žmonių jį suprantą šiandien po visą žemės skritulį. Savo gyvenime ant žemės Jezus buvo visų mylimas; tik šiek tiek nesupratimui jis turėjo su "rašto mokytais" ir fariziejais. Per devynioliką šimtmečių jį mylėjo paprasti žmonės, bet per visą tą laiką jo nesupratimai su "rašto mokytais" ir fariziejais nepasibaigė. Kaikada šimtmečių bėgyje tie nesupratimai buvo baisiai dideli, ir Jezui jie turėjo būti didelių kančių šaltiniu.

Išrodo, kad visų amžių "rašto mokyteji" stengėsi visokeriopais gudravimu budais atimti Jezų nuo paprastųjų žmonių, padarant iš Jezaus ne tokį paprastą, ne tokį tiesiai kalbantį, ne tokį linksmą, meilumą, neturtingą ir su pavargėliais draugaujantį žmogų, kokių Jezus buvo.

Pirmiausia "rašto mokyteji", nors ir menkai mokyti, iš Jezaus padarė "Žydų Karalių", kokių jis niekad nei nematė. Kaip "Karalius" jis papras-

tiems žmonėms būtų buvęs svetimu ir nesuprantamu. Už tą nebutą Jezaus "karališkumą" tie senovės "rašto mokyteji" prikėlė Jezų prie taipgi nebuvo kryžiaus. Po to tie patys "rašto mokyteji" praminė jį "Dievo avinėliu", kokių Jezus irgi nemanė būti ir nesakė kad busias. Jis buvo Dievo-Tėvo sunum, atsiųstu ant žemės Dievo žodį skelbti. Tokiu jis ir pasilikė, nežiurint į "rašto mokytyjų" pastangas nukreipti žmonių akis į kitą pusę.

Vėliaus atsirado kiti "rašto mokyteji", kurie pareiškė, kad visas Jezaus Kristaus mokymas ir gyvenimo pavyzdys negalima suprasti iš paprastų ir visiems suprantamų jo žodžių ir iš prastai parašytų evangelijų. Jie pradėjo Jezų Kristų "aiškinti", "teisinti", "ginti" ir derinti jo filosofiją su graikų filosofų, ypač su Platono ir Aristotelio, filosofija. Po jų vėl aiškinimų Jezus Kristus turėjo pasidaryti tikras graikas, kurs būtų tikęs filosofijai ginčams varinėti Athenuose.

Paskui atsirado gramatikai, kurie atrado, kad Jezus gramatikos nemokėjo, ir pradėjo jo žodžius ant visokių gramatiškų kulpalių tampyti.

Paskui atsirado logikai, kurie pripažino, kad Jezus visai nesilaikė nei Platono nei Aristotelio logikos, ir bandė įterpti Jezų kokion nors dirbtiną logiką sistemon.

Po to visko dar neaiškiau pasidarė, kas gi Jezus buvo. Tuomet "rašto mokyteji", pastumę Jezų į šalį, pradėjo tarp savęs didžiausius ginčus apie Šv. Traicę ir apie Šv. Dvasią. Su tais ginčais jie ilgai laikui buvo atsiekę savo tikslo: jie visai užtemdino Jezų paprastų žmonių akyse. Del to Europoje užėjo tamsybės laikas. Tai buvo didžiausios Jezaus kančios laikas.

Tik apie penki šimtai metų atgal atsitiko vienas dalykėlis, kurs su laiku da-

Mūsų broliams ir seserims, Susivienijimo Lietuvių Amerikoje nariams, kuopų viršininkams, pirmininkams, sekretoriams ir organizatoriams, visiems sykiu ir kiekvienam atskirai, ir visiems geros valios lietuviams savo ir Pildomosios Tarybos vardu širdingai linkiu LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ!

Jūsų brolybėje,

F. J. BAGOČIUS

SLA prezidentas

vė paprastiems žmonėms progos vėl arčiau sueiti su Kristum ir pradėti pažinti jį kokių jis tikrai buvo. Tai buvo Gutenbergio (ar Fausto) išradimas (apie 1454 m.), kaip spausdinti raštus ir knygas nuo tam tikslui padarytų raidžių. Kada pradėta taip spausdinti knygas, tai ne tik "rašto mokyteji", bet ir paprasti žmonės pradėjo gauti atspausdintas evangelijų knygas.

Keturių evangelijų prieštaravimai viena kitai išpradžių davė progos atsirasti visokioms Kristaus sekėjų sektoms, kurias irgi daugiau "rašto mokyteji" stengė negu "nemokyti." Bet tos sektos nebesidalino pagal senoviskų "mokytojų" ginčų apie metafiziškus dalykus. Jos skyrėsi viena nuo kitos jau daugiau tik Kristaus sekimo buduose.

"Rašto mokyteji" pasiliko iki šiol su savo logišku, gramatišku ir platonišku Jezum, kokio nebuvo. Jie iki šiol tebesuteikia daug kančių tikrajam Jezui Kristui.

Bet paprasti žmonės, skaitydami evangelijas, greit susiranda jose tuos Kristaus žodžius, kuriuos jis šiandien mums norėtų pakartoti, jeigu gyvas tarp mūsų būtų. Tiems žodžiams suprasti neberekalingi apologetai ir egzgezio žinovai. Jezus Kristus nebuvo dogmatikas. Jis vartojo paprastą žmogaus sveiką protą, paprastais žodžiais nurodydamas, kaip to laiko aplinkybėse galima buvo padoriai gyventi ir susirasti kelią į jo Tėvo karalystę danguje ir ant žemės.

Ir šiandien yra neužmirštini ir sek-

Prie mūsų darbimečio

MUSŲ DIDŽIOJI labdarybės ir kultūros organizacija Susivienijimas Lietuvių Amerikoje, savo narių padauginimui paskelbė vaju, kuris mums reiškia mūsų didelį darbymetį, uždedantį pareigas kiekvienam nariui prie šio darbymečio prisidėti, kad prikaltinti daugiau naujų narių. Tos pareigos priklauso netik rinkiniams organizatoriams, bet ir kiekvienam eiliniam nariui.

Šis vajuas nėra pirmutinis; jis yra iš eilės jau trečias. Kokias pasekmes turėjo pirmieji du vajuai, mums jau žinoma; jie nebuvo be pasekmių. Dabar mūsų pareiga pabrėžti, kad šis trečiasis vajuas savo pasekmėmis pralenktų jau pirmiau buvusius. Ir pralenks, jei greita visų organizatorių padirbėsime visi eiliniai nariai, prirašydami bent po vieną naują. Žinau, kad ne kiekvienam tai galima, tačiau žinau ir tai, kad yra tokių, kurie gali gauti ir prirašyti du ir tris.

Iš savo pusės aš labai geisčiau, kad šiame vajuje mūsų Susivienijimui talkininkautų ir pašalinė mūsų spauda, kuri tą patį Susivienijimą pirmiau taip rupestingai auklėjo. Kodėl dabar pašaliniai mūsų laikraščiai negalėtų pašvesti savo skiltis vienam kitam agitatyviam straipsnėliui, pakviečiant savo skaitytojus kurie dar nėra SLA nariais, kad tokiais taptų? Gerai yra panagrinėti mums nežinomų šalių politiškas problemas, bet būtų dar geriau nors retkarčiais pasirūpinti ir savais reikalais. SLA auklėjimas negali būti nepriskaitomas prie mūsų pačių reikalų. Jo auklėjimas reiškia auklėjimą vienos didelės lietuviškos šeimynos. Spaudos prisidėjimas prie šitos šeimynos auklėjimo ir išlaikymo būtų labai pagėdaujamas.

Savo narių padauginimui tokius pat vajuus laikas nuo laiko rengia ir kitas lietuvių Susivienijimas, tai SLRKA. Tik šito Susivie-

tini svarbiausi Jezaus Kristaus pamokinimai, kuriuos jis davė ne tik ano laiko, bet ir visų laikų žmonėms, kad jie galėtų gelbėtis nuo pikto.

Švėsdami Kalėdas, kaip Jezaus Kristaus gimimo dieną, paskaitykime šiuos teisingiausius Kristaus žodžius, kurie tiko visiems laikams ir kurie ypatingai tinka šioms laikams:

Nes aš sakau jums: Jeigu jūs teisingumas nebus didesnis už teisingumą raštininkų ir fariziejų, jūs jokių budu neįeisite į dangaus karalystę.

Jūs girdėjote buvus pasakyta: "Akis už akį ir dantis už dantį." Bet aš sakau jums: Nesigrumk su piktu: bet jeigu kas smogs tau per dešinį veidą, atsuk jam ir antrą. Ir jeigu koks žmogus patrauks tavo teisman, ir atims tavo švarką, tegul jis pasima ir tavo apsiaustą. Ir jeigu kas privers tave eiti mylią, eik su juo ir antrą. Duok tam, kurs tavęs prašo, ir nuo to, kurs skollinsis iš tavęs, neatsisuk.

Jūs girdėjote buvus pasakyta: "Mylėsi kaimyną ir neapkęsi savo priešo." Bet aš sakau jums: Mylėkite savo priešus, palaiminkite tuos, kurie keikia jus, darykite gerą tiems, kurie nekenčia jus, ir melskitės už tuos, kurie su panieka naudoja jus ir persekioja jus, idant jūs būtumėte vaikais Jūsų Tėvo, kurs yra danguje... Nes jeigu jūs mylite tuos, kurie jus myli, tai kokį nuopelną turite? Argi ir publikonai to pačio nedaro? Ir jeigu jūs sveikinate tikrai savo brolius, tai kuo geriau jūs elgiatės už kitus? Argi ir publikonai to pačio nedaro? Būkite jūs todrin tobuli, kaip ir jūsų Tėvas, kurs yra danguje, yra tobulas.

nijimo vaju vedami platesniu mastu negu pas mus. Visi katalikiški laikraščiai nesigaili savo skilčių agitatyviškiems straipsniams, raginant skaitytojus patiems rašyti ir savo pažastamus kalbinti, kad prisirašytų organizacijon. Kunigai patys dalyvauja vajuose ir prie kiekvienos progos skleidžia agitaciją naujų narių gavimui. Radio valandose organizatoriai ir šiaip veikėjai po keliošiką minutų pašvenčia agitacijai ir kviečia lietuvius rašyti savo organizacijon. Jie išnaudoja ir kitas progas savo agitacijos tikslams, kad gavus naujų narių Susivienijimui.

Pas mus tokio darbštumo nematyti; kiek organizatoriai pasidarbuoja, kiek organas Tėvynę paagiuoja, tai ir viskas. Pašalinės spaudos talkos pas mus nesimato, ir net lietuviškose talkos valandose jokios agitacijos nesigirdi. Rodosi, kad lietuviams jų pačių organizacija ir jos ateitis visai nerūpi. Tai labai apgailestina apsiareiškimas, kurį turėtume tuoju prašalinti imdamiesi gyvesnės akcijos ir parodydami daugiau veiklumo.

Pradėdami sezoną trečiojo vajuas, sukrusime ir padirbėsime SLA narių padauginimo naudai. Jei mes buvome laimingi praityje, kada sugebėjome savo veiklumu sukurti ir išauklėti savo Susivienijimą iki dabartiniam stovui, tai galime būti laimingi ir dabar, dirbdami jau išauklėto Susivienijimo išlaikymui. Tik dirbkime daugiau suglaustomis eilėmis, su didesniu pasižventimiu, o pasekmes turėsime geras. Konsoliduokime savo įjegas, pasikvieskime talkon pašalinę spaudą ir valandėlę padirbėsime savo labdaringosios organizacijos išlaikymui. Parodykime, kad mes dar gyvi ir rengiamies ilgiau gyventi.

JUOZAS J. BACHUNAS.

Sodus, Mich.

Teatneša šios Kalėdos taiką ir ramybę geros valios žmonėms

Apie Kristaus gimimo dieną

KALĖDOS, kaip Jėzus Kristus gimimo diena, yra švenčiama krikščioniškame pasaulyje jau apie keturiolika šimtų metų. Į tą laiką Kalėdos tapo svarbiausia krikščionių šventė. Ne visur jos yra vienodai švenčiamos, nes visur prie Kristaus minėjimo yra dar pildoma daug senovės pagoniškų papročių. Lietuviai net ir Kalėdų vardą dar tebepagonyje. Anglai Kalėdų švenčių laikotarpį vadina "yuletide", kas reiškia žiemos sezono šventę.

Gruodžio 25 diena buvo priimta, kai po Kristaus gimimo diena arba šventė Kristaus gimimui paminėti, tik šeštame šimtmetyje, būtent 534 metais po Kristaus gimimo, kada buvo išleistas imperatoriaus (Justiniano) paliepimas priskaityti tą dieną prie švenčių (non dies). Vakarų krikščionys (romėnai, galai, anglai) dar prieš tai tą dieną švėsdavo pagoniškos žiemos šventės įtakoje. Krikščionims tokiu būdu tą dieną galutinai nustatė ne istorikai ir ne teologai, bet imperatoriaus patvarkymas.

Žinoma, šiandien mums nesvarbu, kas Kalėdų dieną nustatė kalendoriuje. Ją mes turime, ją apvaikščiame ir ją džiaugiamės. Iš dalies mums yra malonus pagoniški ir šiaip šeimyniški žiemos šventės papročiai, bet didžiausią svarbą Kalėdos mums turi, kaip diena, kurioje įspudingiau negu kitomis dienomis prisimename Kristų ir jo labai aiškius visiems suprantamus, išganingus pamokinius kaip žmonės turi gyventi. Indai ir kinai rytuose turėjo savo prakinius dorovės mokytojus, Buddhą, Konfucijų, Tao, jie iš jų mokinosi išganingų dalykų, ir juos garbina ir jų šventes turi. Vakaruose mes turėjome tik Kristų, jo mokiniai yra mums žinomiausi ir suprantamasi ir mes jo šventes turime.

Tiesa, pats Kristus neįvedė jokių švenčių. Jis nesipriešino žydiškoms šventėms, bet jis niekad neprisiminė, kad jam patiktų matyti jo gimtadienį esant švenčiama. Gyvas budamas, jis niekad savo gimtadienio nebuvo minėjęs. Tarp paprastų žmonių, kokių buvo Kristus, nebuvo nei tokio papročio. Origenas, vienas iš pirmųjų krikščioniškų rašytojų, dar 245 metais po Kristaus išpėikė net sumanytą apvaikščioti Kristaus gimimo dieną, sakydamas, kad Kristus jau nebuvo koks nors "karalius Faraonas", kad jo gimtadienį puotas reiktų kelti. Bet senas žmonių palinkimas prie visokių švenčių ir apvaikščiųjų padarė savo. Bažnyčia įvedė ir Kristaus gimtadienio šventę ir daug kitokių švenčių. Iš to nebutų blogo, jeigu tik tuo vienu ji būtų atsitolinusi nuo Kristaus.

Kalėdos arba Kristaus gimimo diena, kaip matome, nėra seniausia krikščionių šventė. Senesnė už Kalėdas buvo Jėzus krikšto dienos šventė, arba Epifanija (apsireiškimas), kuri vėliau pasidarė Trijų Karalių šventė. Jėzus krikšto diena buvo skaitoma jo dieviško gimimo diena (natais dies), o tikroji gimimo diena tik jo kuniško gimimo diena (natais in carne). Senieji bažnyčios tėvai (šv. Ambrozijus, šv. Augustinas) sakydavo kad "antrasis Kristaus gimimas" (tai yra, krikštas Jordano upėje) buvo svarbesnis, nes antruoju gimimu visagalis Dievas pasidarė jo tėvu, o pirmuoju gimimu jo tėvu buvęs tik paprastas daildė Juozapas. Toks aiškinimas vėliau buvo pakeistas kitu, paremtu kitokia "logika."

Epifanija, kaip Jėzus Kristus krikšto diena, buvo minima ir švenčiama dažniausia sausio 6 dieną, bet taipgi sausio 10 dieną ir gegužio 20 dieną. Betliejū krikščionys švėsdavo gimimą iš nekalto mergelės vakare, o paskui tą pačią naktį bėgdavo 13 mylių anapus Jeruzolimo prie Jordano upės švęsti krikštą. Del tokio nepatogumo Jeruzolimo vyskupas Jonas parašė laišką Romos vyskupui (popiežiui), prašydamas pažiūrėti į žydų knygas, atvežtas iš sunaikinto Jeruzolimo į Romą, ir surasti, kada gi tikrai Jėzus Kristus buvo gimęs. Popiežius buk pažiūrėjęs į žydų istoriko Josefuso knygas ir suradęs ten pažymėtą, kad Kristus gimęs gruodžio 25 dieną. Bet visvien Jeruzolimo krikščionys, syrai ir armėnai lai-

kėsi sausio 6 dienos. Syrai ir armėnai kaltino Romos krikščionis, kad jie virto stabmeldžiais, priimdami gruodžio 25 dieną, kaip Kristaus gimimo dieną, nes tą dieną mithraistai šventė kaip "neapgalėtos saulės gimimo dieną (natais invicti solis)". Vienok ir sausio 6 diena buvo švenčiama pagonišką įtakoje. Sausio 6 diena buvo Nilo upės šventė, kurioj visų aplinkinių žmonių sueidavo prie Nilo upės pasisemti vandens ir parsinešdavo vandenį namo, kaip šventą apsaugą. Jie tikėjo, kad Nilas tą dieną senovėje atėjęs iš dangaus. Aleksandrijoj sausio 5 ir 6 diena buvo dar kita pagoniška šventė, tai dievo Aiono gimimas iš nekalto mergelės Korės. Epifanijus yra aprašęs tos šventės apeigas. Korės stovyla buvusi paslėpta jos šventnamio rusyje. Stovyla buvusi sėdinti ir nuoga, padaryta iš medžio, ir ant jos kaktos, ant jos rankų ir ant jos kelių buvę nupiešti kryžiai. Šventės dienoj žmonės paimdavę tą stovylą ir giedodami ir šokdami apnešdavę ją septynis sykius apie šventnamį, o po to vėl ją sugražindavę į rusį. Žmonės tikėdavę, kad tuomet Korė pagimdydavusi Aioną. Iš šio pasakojimo įdomu yra įsistebėti labiausia tą, kad nekalto mergelės stovyla buvo paženklinta kryžiais. Krikščionių simbolis tuomet gal buvo žuvis ir tas ne visų vartojamas. Kryžiaus simbolį krikščionys įsigijo daug vėliau, taipgi be abejojimo iš pagonų. Trys kryžiai. piešiami su kreida ant durų Trijų Karalių dienėje gali būti atėję nuo nekalto mergaitės Korės kaktos rankų ir kelių. Pravoslavų apeigos prakirtimo ektėrtės upėje irgi Trijų Karalių dienėje gal yra Nilo upės šventės palikimas.

Aišku yra, kad krikščionys nei negalėjo kitiškių švenčių priimti, kaip tik pagoniškas arba vietines šventes, surištas su vietiniais padavimais. Jiems Kristus švenčių neįvedė. Bet jie nemanė, kad jis būtų uždraudęs šventes įsivesti. Tame dalyke jie buvo kaip ir kiti žmonės, tai yra, kaip pagonys. Kiek laiko po Kristaus mirties pabuvę be švenčių, jie irgi išsinorėjo švenčių ir puotų. Jie tik pakaitė pagoniškų švenčių turinį, dedikavę jas Kristaus pagerbimui.

Nors ir sakoma yra, kad vienas popiežius suradęs Josefuso istorijos knygoje, buk Kristus gimęs gruodžio 25 dieną, bet niekas kitas Josefuso knygoje tokio pažymėjimo nesurado. Kristaus gimimo diena kalendoriuje paliko nežinoma. Taip pat niekas nežino, kuri buvo jo krikšto diena. Senovės teologai bandė tas dienas nuskirti teologiškai. Polikarpas buvo išvedęs, kad Kristus turėjo gimti sekmadienį, nes sekmadienį Dievas pradėjęs sviatą tverti, o Kristaus krikštas turėjo būti trečiadienį, nes trečiadienį Dievas sutvėręs saulę. Kitas teologas (243 metais) turėjęs "apreiškimą", kad Kristus gimęs trečiadienį kovo 28 dieną, saulės sutvėrimo sukaktuvėse. Klementas iš Aleksandrijos (200 metais) mini keletą panašių spėjimų, bet juos vadina prietarais. Pats Klementas spėjo, kad Kristus gimė lapkričio 18 dieną 3 metais prieš Kristų. Filokalo kalendorius (354 m.) pirmą syk turėjo gruodžio 25 dieną pažymėtą kaip Kristaus gimimo dieną. Bet tuo pačiu laiku bažnyčia turėjo gruodžio 25 dieną pažymėtą kaip šv. Stepono dieną.

Spėdami apie Kristaus gimimo dieną, pirmieji teologai stengėsi savo nežinomą papildyti apreiškimais arba teologiškais išvedimais. Bet dar blogiau jie elgėsi su Kristaus mokslu. Paprastus ir aiškius Kristaus žodžius, kaip mes juos šiandien suprantame, jie vienas per kitą suvedinėjo į jų "logiškas" sistemas, į egzoteriškas ir esoteriškas formas, į mistrijas ir tt. Kristų jie bandė padaryti Platonu, o Platoną Kristum. Tą jie vadino "mokslu" (mokslu apie Dievą arba teologija). Tai, žinoma, nebuvo mokslas. Tai buvo logiškos spekuliacijos, galvojimai, mandravimai, visai nesisikaitant su istoriniais ir gamtos gyvenimo faktais. Toks senovės platonistų teologų mokslas, dar pilnai bažnyčios neatmetas ir šiandien, įstengė tik užtemdinti, iškraipyti ir sunaikinti Kristaus tikrąją evangeliją. Galima pasakyti, kad pla-

tinistai teologai sukūrė visai naują religiją, paremtą graikų pagoniška filosofija, sofizmais ir abstraktiška logika, tuščia

Kalėdų senelis

SNIEGAS lėtai krenta apklodamas žemę stora, balta marška, dabindamas medžių šakeles ir namų stogus žiemos sezono grožiu.

Vyrai pasiėmę lopetas kasa sniegą, kad pasidarius patogesnį priėjimą prie savo namų. Vaikai braiduoja po gilų sniegą. Vieni išsikasa urvus ir lando, kiti lipina snieginį dirdą, dar kiti suspaudžia saują sniego padarydami kietą bolikę ir leidžia smarkiai viens kitam nugaron.

"Kiek džiaugsmo atneša tas menkas tarpus sniegas", mąsto sau Šalnienė, sėdėdama po langu menkai pakurentoje grintelėje.

Šiandien Juozas gal gaus kam sniegą nukasti, uždirbs kokį dolerį gal du visvien labai mažai. Jau antri metai kaip paleido iš darbo, o gauti niekur negali. Gauna kam sniegą nukasti arba kam pelenus išnešti, o vasaros laiku kam žolę nupjauti. O kaip mažai tie šykštuočiai už tai temoka, gauni kelis dolerius, ir gyvenk tu žmogau. Dabar aš pati, kad bučiau sveika, gal kam stubą išvalyčiau, vis kiek gaučiau ir gyvenimui šiek tiek pridurčiau, kol Juozelis gaus kokį darbą.

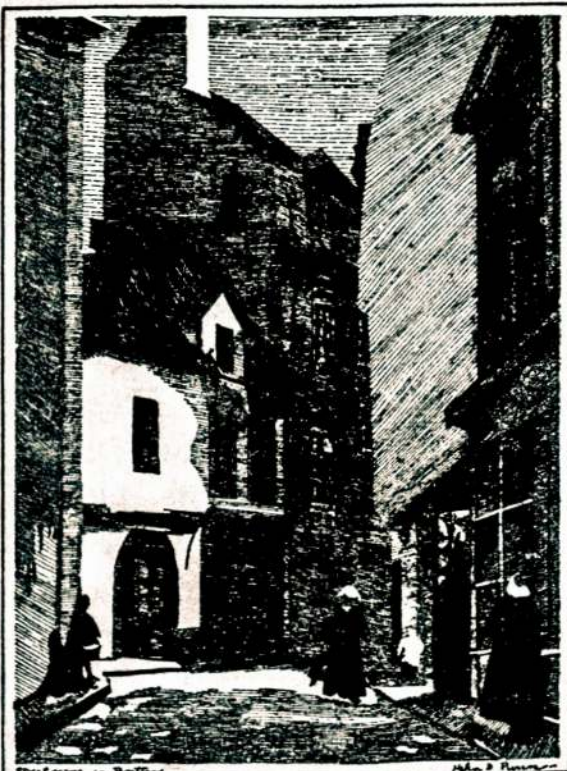
"Ach, kaip sunku... pačiai esant ligonei, o visur nedateklus. Truksta maisto, truksta priežiūros."

Vyras pradeda nerimauti, kasdien užsimastęs, daug sykių net negirdžia, kad ji kalba.

"Ach, Viešpatie! O ta maža Alenu, kaip man jos gaila, kad tas nekalts kūdikis, dar nesuprasdamas pasaulio, o jau turi kentėti, šalti, alksti ir visus trūkumus su mumis nešti."

"Štai jau parbėga mažytė, žandukai raudoni kai nudažyti. Tai visa mano paguoda, kad nors įnai sveika būtų."

"Mamyte, kaip gerai, kad tu jau gali pasėdėti. Tu dabar galėsi matyti, ko-

Laukiamas žodis

Jos lupos amžinoj
Nekrutančioj šypsoj
Sustingęs žodis
Nuplaukė iš jų
Be garso —
Pro mane,
Pro vainikus,
Pro topolius,
Pro ažuolus
I nebuviną...

Nakties tyloj
Už metų už kitų
Sugrįš jis į mane
Slaptingu turiniu
Atgyt širdij manojoj —
Tas žodis jos,
Kurs nuplaukė be garso,
Kitų nepastebėtas.

Žinau,
Jame bus meilė,
Užuojauta, paguoda, viskas,
Ko netekau...
Ir bus jame... kvietimas...

KALĖDŲ KAUKĖ.

viduryje, bet blizgančią iš oro. Su Kristaus dieviška išminčia ji mažai tesusitai-

ko.

K. J.

kį mes su Bruožių Jonuku ir Onyte snieginį dirduką nulipinom. Jonukas sako, kad dar jam barzdą uždėjus, tai jis būtų panašus į Kalėdų Senelį.

"Mamyte, juk šiandien kučių vakaras, kažin ką man atneš Kalėdų Senelis? Pernai jis man labai mažai atnešė, gal aš nebuvau gera, o gal jo per daug prašiau. Bet šiomet aš buvau gera mergaitė, tavęs mamytė klausiau ir poterilius kasdien kalbėjau. Mamyte, ar tu manai, kad jis man šiomet ką atneš? Aš jo prašiau atnešti tik vieną lėlę, tu žinai tą didelę lėlę, ką su akim žiuri ir sako mama."

"Nežinau, dukrele, mat Kalėdų Senelis jau gerokai suseno, gal nebepajiegs daug ko atnešti."

"Bet kodel jis ana Bilinių Marytei daug visko prinešė, įnai ir taip jau daug visko turėjo. Mamyte, gal tas Kalėdų Senelis nėra teisingas, kad vieniemis tiek daug visko prineša, o kitiems visai nieko neatneša?"

"Man sakė Vaisnių Mikutis, kad jam Kalėdų Senelis niekad nieko neatnešė. Tu ji žinai, jo mamytė yra mirus, o kur jo tėtis yra jis nežino. Jis gyvena pas savo senelį."

"Mamyte, kai tu buvai sveika, tu kiekvieną kučių vakarą sutaisydavai gražų karbelį, dar ir ribinuką užrišdavai ir pridėdavai tenai visokių valgių. Kaip jis gražiai atrodydavo ir mes abi nešdavom tai seneliui ir Mikučiui. Kaip jis džiaugdavosi pamatęs tiek daug valgių ir sakydavo esąs labai alkanas. Mamyte, aš šiandien irgi labai alkanas ir man labai, labai šalta. Ar tėtis greit pareis ir parneš duonelės?"

"Taip, dukrele, aš manau jis tuojaus pareis ir parneš ko nors gardaus."

"Pirmiausia, kai tu buvai sveika ir tėtis dirbdavo, mums niekad nereikėjo laukti kol jis pareis, tu man vis duodavai valgyt kada tik tavęs prašydavau o dabar vis reikia tėtis laukti."

"Kaip aš pasveiksiu, tai vėl nereikės laukti, o dabar matai negaliu nueiti nei parnešti."

"Tai aš nubėgsiu ir parnešiu, aš jau didelė. Mamyte tu verki? Ar tu irgi valgyt nori?"

"Aš neverkiu, vaikeli, tik noriu miego ir tu, mažyte, eik atsigulk, nes jau laikas miegoti, o aš pažadinsiu tave kai tėtis pareis..."

"O, aš negaliu užmigti ir visai nenoriu miego, kam mane, mamytė, siuntė miegot? Gal ji pati pavargus ir nori pailsėti Mėginsiu užmigti: užsimersiu ir labai akis užspausiu, gal greičiau užmigsiu. Man pilvuikas skauda ir aš labai noriu valgyt. Kažin kodel tėtis išeidamas mums valgyt nebepalieka? Gal jis musų jau nebemyli? Bet jis toks geras tėtis ir aš jį labai, labai myliu. Per kučių vakarienę jis vis pasakydavo pasakaitę apie užgimusį mažytį Dievuliuką. Sakydavo, kad jis visko žmonėms duoda, tik reikia jo prašyti. Kažin kad aš jo dabar paprašytiau? Tik nežinau, kur jis yra ir kaip jo prašyti. Eisiu paklausiu mamytės. Bet ji sakė labai nori miego, tai gal jau miega. Ne, nebūdinai, atsiklaupsiu čia pat ant lovėlės ir kalbėsiu poterilius, gal jis mane išgirs..."

"Mažytis Dievuliukai! Atnešk mums daug, daug visko valgyt, ba aš labai noriu valgyt, žinau, mamytė ir tėtis irgi nori valgyt. Duok mano mamytei sveikatą, kad pagygt, duok tėtisui darbą, ba jau jis senai neturi. Ir dar, mažytis Dievuliukai, pasakyk Kalėdų Seneliui, kad jis man atneštų tą lėlę ką jo prašiau. Tiktai tą vieną lėlę, daugiau nieko, nieko nuo jo nenoriu. O aš busiu labai gera mergaitė, mamytės ir tėtis klausysiu, poterilius kasdien kalbėsiu ir tave, Dievuliukai, labai, labai mylėsiu. Amen."

"Viešpatie! nėra nieko sunkesnio kaip matyti savo kūdikį alkaną ir neturėti ko jam paduoti. Nors sandėliai ir krautuvės pilni visokių valgių, o aš savo kūdikiui neturiu kasnelio duonos pa-

duoti. Viešpatie! ar ilgai taip reiks kentėti?"

Dzink-dzink. "Tai musų durių varpelis. Kas galėtų pas mus eiti? Jau pas mus senai niekas nebeatina net ir varpelio skambėjimą buvau pamiršęs. Kaip gera ji vėl girdėti."

"Teklytė!... Jei bent pats Dievas jus čia šiandien atnešė. Visai netikėjau, kad jūs šiandien atvažiuosit."

"Tai sesute atleisk, kad apsilankiau be užkvietimo."

"Man Liudukienė apie jus apsakė. Ji lankėsi jūsų mieste ir sužinojo apie jūsų padėtį. Tai aš turėdama gerą progą ir atvažiauvau. Pardaviau krautuvę, tai dabar esu liuosas ir galėsiu pas jus pasibuti ir jums pagelbėti. Aš užsakiau anglių, tuojaus atveš. O kol tavo Juozas sugrįš, skubinsiu pagaminti kučias, nes ateidama viską užsakiau šiai vakarienei ir Kalėdoms. Ir štai jau atvežė. O kur Aliutė? Jai atvežiau lėlę ir kitokių žaislų, tai bus nuo Kalėdų Senelio."

Štai ir Juozelis parėjo. Ko taip linksmas? Ar gal Kalėdų Senelį matė?

"Mačiau, mačiau Kalėdų Senelį, ir koks jis šiomet geras. Žiūrėk, kaip jis mane apdovanojo. Čia jums šilti červykai, Aliutei sniego siutelis, man pačiam marškiniai, ir dar jis man sakė gryžti prie mano senobinio darbo tuojaus po švenčių. Ar dar kuom geriau galėjo apdovanoti?"

"O Juozeli, kaip gera tai girdėti! Dabar tai tikrai švėsim linksmas Kalėdas, nes rupestis apie darbą ir duonos kąsnį jau musų neslėgs."

VERUTE.

Kalėdų šventės proga

SVEIKINU visus savo tautiečius, Amerikos lietuvių, ir visiems linkiu šitą tradicinę šventę praleisti pavyzdinčioje ramybėje. Labai gaila, kad savo senuoju įpratimu šios šventės linksmybėmis ir džiaugsmais, šiais metais mes negalime pasidalinti su savo tautiečiais tėvynėje Lietuvoje, kur net pati šita šventė yra šiaurės despotų griežtai uždrausta! Gaila ir gaudu, kad musų tėvynė Lietuva, apiplėšta iš savo laisvės ir nepriklausomybės, šias Kalėdas praleis svetimos vergijos pančiuose! Gaila ir liudna, kad musų tėvynės Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės gynėjų būriai pabėgę nuo jiems grumojusio pavojaus, šias Kalėdas praleis svetimos šalyse, daugiausia be reikalingos užvėjos ir net kšnio duonos!

Todel mes Amerikos lietuviai, šias Kalėdas dar ramiai švėsdami, prisiminkime Lietuvos pabėgėlius, savo brolius ir seseris, kurie vargsta didelį vargą ne del savo kaltės, ir ištieskime jiems pagelbos ranką. Švėsdami Kalėdas, kas kiek išgalėdami, sudėkime pinigų aukų, ir skirkime jas nelaimingiems, vargą kenčiantiems Lietuvos pabėgėliams!

Sveiki broliai lietuviai amerikiečiai! Sveikinu jus Kalėdų šventės proga, ir visų prašau: Atminkite ir sušelpkite nelaiminguosius Lietuvos pabėgėlius!

J. J. BACHUNAS.

Tabor Farm,
Sodus, Mich.

Aukos nukentėjusiems nuo bolševikų teroro lietuviams reikia siųsti Lietuvių Šelpimo Komitetui, 307 W. 30-th St., New York, N. Y.

Kalėdų uždraudimas

Anglijoj, puritonų įtakoje, parlamentas buvo uždraudęs Kalėdų šventę 1644 metais. Kalėdų šventę Anglijoj atsteigė Charles II, kada jis tapo karalium po restauracijos, bet škotai ir toliau nešventė Kalėdų, prisilaikydami puritonų nusistatymo. Puritonai skaitė, kad Kalėdos yra pagoniška šventė.

Lopšelis

Išstatymą lopšelio su mažutėliu Jėzum katalikų bažnyčiose Kalėdų dieną įvedė šv. Francis iš Asisio, tikrasis Jėzus sekėjas, kurs gyveno 1181—1226 m.

Kristaus ir Buddhos tikyba

JEZAUS KRISTAUS tikyba nebuvo ortodoksali, kokia yra šių laikų krikščionybė. Ji net neprilygo jo žydų tautos tikybai. Jo tikyba atsiskyrė nuo judaizmo principų ir idealų, kaip ir nuo jo priemonių pasiekti tuos idealus. Tai buvo paprastesnės formos ir kilnesnio pobūdžio tikyba.

Tikyba, kurios Kristus mokė, neturėjo dogmos, kredo, sistemos, ar teologijos. Tai buvo tikyba be kunigų, be ceremonijų, be apeigų ir net be aštraus žydų įstatų pildymo.

Kaip Indijos Buddha sukilo prieš ceremonijas, ritualus ir brahmanų kunigų gudrybes, ir perstatė prastesnę garbinimo formą ir širdies religiją, taip ir žyduose, beveik penkis šimtų metų po Buddhos, Nazareto Jezus sukilo prieš judaizmo kunigų klasybes. Jezus matė judaizmo etikos ir idealų stoką ir kunigų sugedimą ir veidmainystę. Jis norėjo reformuoti savo krašto tikybą ir įkurti paprastesnę ir tyresnę aukščiausios Esybės garbinimo formą — tikybą, kuri remtųsi širdies jausmais, o ne įstatų raide.

Jezus Dievas nebuvo žiauri ir kerštinga gentinė Izraelio giminės dievybė. Jis buvo visuotinė Dvasia. Jis nebuvo kaip tironiškas modernios ortodoksijos valdovas, kurs žudo, keikia ir smerkia, arba saugo žmones sulgy savo užmačių.

Jis buvo meilus Nevasus.

Jezus gerbinimas nesudarė iš ceremonijų, bet iš tiesioginio jo sielos pasikalbėjimo su Tėvu... be jokių kunigų tarpininkavimo.

Dievo idėja kaip "Tėvas danguje" negimė su Jezum Kristum kaip modernus krikščionys bendrai tiki. Ji egzistavo religinė žemių Palestinos atmosferoje kaip helenų Jupiterio garbinimo įtakos pasekmė — graikų Dzeus-pitar, sanskritų Dyus-pitar, kas reiškia "Tėvą danguje" ir todel **Universo Tėvą**. Antiochas Epiphanas perstatė Jupiterio garbinimą Babilonijoje ir žemių Palestinoje tarp 175 ir 163 m. pr. Kr. Nors ortodoksaliai žydai sukiršo prieš šią inovaciją, visgi atsirado daugis plačių pažvalgų žydų farizejuose, kuriems šita idėja patiko. Jie priėmė ir skelbė ją.

Vienas žymiausių žydų kunigų, kurį dauguma laikė kaip tikrą Jezaus pirmtaką, ir kurį farizėjų klostė labai gerbė, mokė tikėti į Dievo malonų ir tėviško charakterio. Jo vardas buvo rabinas Hillel. Talmudas pasakoja apie šią Babilonijos mokytoją liepsnojančiais žodžiais, ir skelbia, jei esant antruojų pranašų lygiu Ezrai. Tai buvo Hillelis, kurs pirmiausia skelbė žydams aukso įstatus. Jis praleisdavo daug laiko meditacijoje ir studijoje, ir prašydavo savo mokinių medituoti ir studijuoti. Hillel mirė, kai Jezus buvo vos dešimties metų amžiaus.

Sitai mes matome, kad Dievo tėvystės idėja egzistavo žemių Palestinoje Jezaus laikais, ir ją rabinas Hillel viešai skelbė. Be to, tuose pat laikuose Philo Judėjas ir kiti Aleksandrijos neoplatonistai žydai skelbė Dievo tėvišką charakterį ir tvirtino, kad Logos (Žodis) buvo jo sumus. Dievo tėvystė ir Žodžio sunystė buvo žinomi graikams ir kitoms arijų tautoms ypač senovės Indijos indams. Nazareto Jezus pasiskolino šią puikią arijų idėją ir dar labiau pasvarbino ją.

Tuo laiku, kai Jezus pasirodė Galilėjoje, religinė aplinkinė atmosfera buvo prisigėrusi persų doktrinų, helenų idėjų, pythagorinių minčių ir esenų, terapeutų, gymnosofistų ir Indijos buddhistų savokų. Galilėja žėrėjo ir liepsnojo religinio entuziazmo ugnim, kurią sukūrė socialių ir politinių vaidų žarijos. Žydai jau buvo pasidalinę į tris principales sekas — saducejus, farizejus ir esenus. Kiekviena šių sektų mėgino įsigyti pirmenybę ir galią, kad galėtų valdyti kitus. Saducejai buvo konservatyvė ir aristokratinė klasė, o tuo tarpu farizėjai ir esenai buvo tikrai liberalūs. Tai buvo didelio nerimo laikas — intrigų, sukylimų, maištų ir karų. Šitoks periodas natūraliai žiebia patriotizmo ugnį tautos širdyje ir verčia jos narius būti veikliais.

Nelaimė ir sielvartas, į kuriuos įpuolė Izraelio palikuonys, privertė juos atsiminti Jehovo pažadus minimus pranašų raštuose, ir skatino juos ieškoti antgam-

tinės pagalbos pažadams išpildyti. Nepergalimas Izraelio sunų pasididžiavimas, kad jie yra Jehovo "rinktiniai žmonės, vienintėlio teisingo Dievo, kurs yra jų valdovas ir vadas" — akstino jų viltį, kad Jehovo antgamtinė galybė jų protėvių karalių atstatys, kad Dovydo giminės narys apsirėikš kaip Mesijas (Pateptasis), atsisės soste ir suvienys dvyliką Izraelio giminų savo skeptu ir jas valdys ramybėje ir gerovėje.

Tokia buvo pirmoji Mesijo sąvoka, kuri gimė žydų protuose. Ji buvo svarbiausioji tema poetų ir pranašų, kurie gyveno babiloniečių tremimo laikuose. Izraelio giminės didybė ir Jehovo sunų žemiška gerovė buvo aukščiausi žydų idealai. Jie nemanė Mesiją esant dvasiniu žmonijos išganytoju. Krikščionys šito termino idėją pasiskolino iš persų tikėjimo, kad ateis Sosiosh, kurs, sulgy Ahura-Mazdos prižadėjamą, pasirodys paskutinio teismo dienoje, sunaikins pikta Ahrimano įtaką ir atnaujins pasaulį. Farizėjai priėmė šią idėją, kadangi ortodoksaliai žydai atmetė ją.

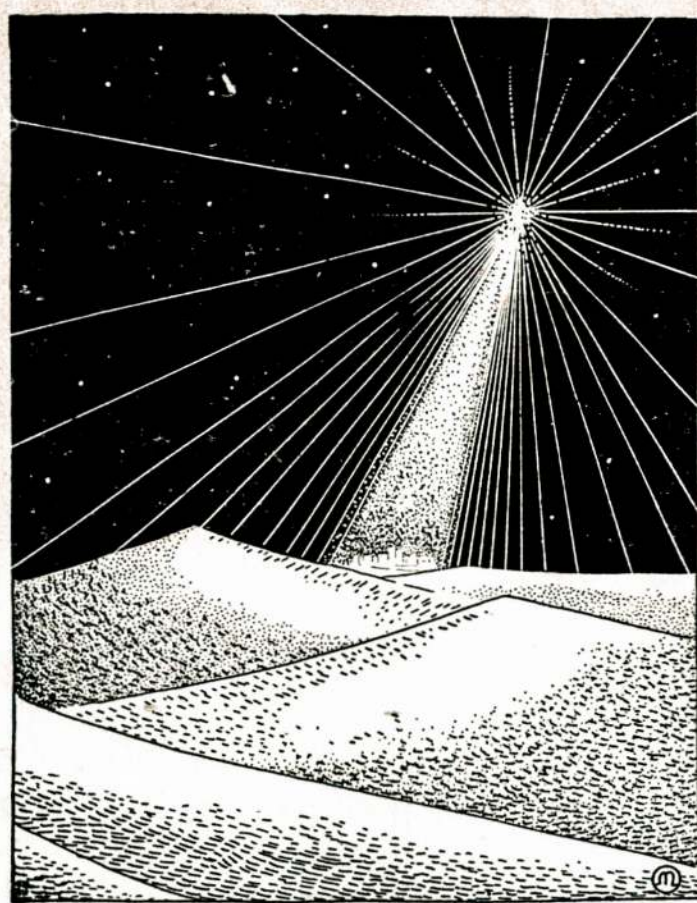
Nors Jezaus protas, kaip liudija sinopsinės evangelijos, nebuvo atsivadavęs iš žydų prietaringų įsitikinimų ir jo laikų tautos tradicijų, nors jis priėmė persų "ateinančiojo Mesijo" koncepciją ir idėją, kad pasaulio galas neišvengiamas o taipgi priėmė ir persų pasaulio atnaujinimo, sielos nemarngumo, mirusiųjų prisikėlimo, piktųjų bausmės ir teisųjų išganimo idėjas; nors Jezus tikėjo, kaip ir farizėjai, į persų dangaus ir pragaro ir vėlnio koncepciją, ir matė daugelį angelų skraidant — kylant ir puolant — viršuje savo galvos, — visgi jis žinojo, kad Dievo karalystė yra dvasinė karalystė, kad ji buvo jo viduje. Jis jutė Tėvo akvaizdą savy ir prašė savo mokinių šitai pat just.

Žydai suprato Jehovo Karalystę kaip šio pasaulio karalystę ir Izraelio giminės gerovę. Bet Jezus sudvasino šią idealą ir skelbė, kad teisingumas ir tiesa viešpatuoja; ne tautų karo ir kovos viešpatavimą, bet ramybės ir meilės karalystę. Jezus skelbė šią idėją savo žmonėms kaip ir Buddha, kad jis atėjo įkurti ramybės ir meilės ir teisingumo karalystę žemėje. Buddha nevertėjo posakio "Dievo karalystė", bet mėgo kalbėti apie "teisingumo, ramybės ir meilės karalystę". Jezus buvo priverstas vartoti pirmesnę išraišką, nes ji dominavo jo žmonių protus.

Šias ramybės ir meilės karalystės idėjas buddhistų misionieriai pasėjo žemių Palestinoje beveik du šimtmečius prieš krikščionių erą. Yra žinomas istorinis faktas, kad buddhistų vienuoliai skelbė ramybės, geros valios ir meilės evangeliją Sirijoje ir Palestinoje beveik du šimtus metų prieš Kristų. Jų įtaką giliai pajuto ta žydų sekta, kuri vadinos esenų, ar terapeutų sekta, prie kurios, anot daugelio mokslininkų nuomonės, ir pats Jezus priklausė.

Idomu pažymėti panašumą tarp esenų ir Buddhos sekų. Buddhistai taipgi vadinos Theraputta, sanskritų Shira-puttros Pali forma kas reiškia Stheros ar Theros sunų: tą, kas yra giedras, nušviestas ir nesudrumstas pasaulio. Thera buvo vienas iš Buddhos vardų. Šitie žmonės turėjo galios gydyti ligas.

Indijos istorijos skaitytojai žino, kad 260 m. pr. Kr. Asoka Didysis, buddhistų imperatorius, paskelbė buddhizmą Indijos Valstybės religija ir išsiuntinėjo misionierius į visus jam žinomus pasaulio kraštus, kad skelbtų Buddhos evangeliją. Jis pasiuntė misionierius nuo Siberijos lig Ceyloną ir nuo Kinijos lig Egiptą. Šie misionieriai skelbė buddhizmo mokslą, ne kraujo praliejimu ir kardu, bet visur nešdami palaimą, gerą valią ir ramybę kur tik jie ėjo. Asokos ediktai ar akmens užrašai buvo užrašyti dar jam begyvenant. Vienas šių ediktų mini penkis graikų valdovus, kurie buvo Asokos vienamežiai — Sirijos Antiochas, Egipto Ptolemaos, Makedonijos Antigonas, Cyreno Magas ir Epiro Aleksandras. Šis ediktas sako, kad Asoka darė sutartis su šiais valdovais ir siuntė buddhistų misionierius į jų viešpatystes, kad skelbtų Buddhos evangeliją. Muhaffi, krikščionių istorikas, sako: "Buddhistų misionieriai pamokslininkavo Sirijoje du šimtmečius prieš Kristaus mokymą, kurių

mokslas bendrai turi daug dorovinių punktų. Jie mokė ir žemių Palestinoje." Šių buddhistų vienuolių darbai nebuvo be vaisių tose aplinkose. Jie nesiliovė skelbė palyginimai aukščiausios religijos idealus, nuo kartos lig kartos. Jų bendruomenė, sujungta celibato gyvenimu, kas nebuvo žydų papročiu, didėjo nuo amžiaus lig amžiaus. Net ir Aleksandrijos neoplatonistas Philo Judėjas, kurs gyveno Kristaus laikais, mini savo raštuose kartą ar du kart "indų gymnosofistų", buddhistus, ir sako, kad tuo laiku esenų skaičius siekė iki keturių tūkstančių.

Esenų doktrinos, jų gyvenimo budas ir jų bendruomenės šventi pažadai rodo kokių pasekmių davė buddhistų misionierių darbai per du šimtus metų prieš Kristaus gimimą. Plinijus sako: "Esenai gyveno Mirties Juros vakarų pakrašty. Jie yra hermitinės padermės — stebuklingiausios padermės pasauly — be moterų, be šeimyninio gyvenimo džiaugsmų, be pinigų. Jų prieteliai — tai palmos." Jei mes skaitysime Josephus'o istoriją, mes sužinosime, kaip tų laikų esenai buvo didžiai gerbiami.

Vienas ypatingas esenų paprotys — tai imti apsiavymo maudyne, kas taipgi buvo buddhistų vienuolių ypatingumas. Jono Baptisto gyvenimas buvo tipingai toks, kaip ir buddhistų vienuolis. Esenas kaip ir buddistas kėlė pirm saulėtekio ir kalbėjo savo rytines maldas žiūrėdamas į rytus. Kada diena nušvito, jis ėjo į darbą. Agrikultura, gyvulių auginimas, bičių veisimas ir kiti ramūs amatai buvo jo paprasti užsiėmimai. Jis dirbo ligi vienuoliktos valandos; paskui išsimaudė, apsilvilkio baltas linines apatines ir valgė paprastų daržovių maistą. Esenai nevalgė mėsos nei gėrė vyno. Jie taipgi nešiojo odines prijuostas, kaip ir buddhistų vienuoliai. Esenų noviciantas šventai prisiekė gerbti Dievą, buti teisingu savo prieteliams, niekam nedaryti žalos — savo paties valia ar kitų įsakymu, nedraugauti su nedoraisiais, pagelbėti teisiesiems, visada visiems būti ištikimu. Visuomet mylėti tiesą, valdyti savo rankas nuo vogimo ir laikyti savo sielą nuo nešvento pelno. Keletas stoji į ordoną pagyvenę moterystės gyvenimą.

Renan sako, kad esenai lygins brahmanizmo gurams (dvasiniams valdovams). Ištikrųjų, ar tame lyginyne nesimato Indijos Mounisų (šventų šventųjų) įtakos? Anot Renano, Babilonas virto tulum laikui tikru buddhizmo aviliu. Boudaspas (Bodhisatta), kitas Buddhos vardas, buvo gerbiamas kaip išmintingas chaldėjas ir sabelzmo įkurėjas, kas reiškia, kaip jo etimologija nurodo, baptizmas. Mes galime patikėti šiuo atveju, kad daugis išvirsinių Jono, esenų ir tų laikų žydų dvasinių mokytojų mokymų kilo iš Tolimųjų Rytų — Indijos įtakos. Sitai mes galėtume suprasti, kad netiesioginė buddhistų vienuolių įtaka paveikė Jezaus protą per esenus, ir ypač per Joną Krikštytoją.

Nors Jezus nesakė, kad jis įkūręs pasaulį, neigi kad jis valdys, tačiau jo sekėjai gerbė ir mylėjo jį kaip Mesiją, ir vėliau ketvirtosios evangelijos rašytojas

pavadino jį Philo "Žodžiu", ar Logos, — krikščionių eros trečiojo šimtmečio pabaigoj.

Pagrindiniai Jezaus tikybos principai yra: tyrumas, mielaširdystė, savęs atsižadėjimas, geidulių valdymas, atsisakymas nuo turtų ir neprisirišimas prie žemiškų daiktų, stiprus tikėjimas, pasigailėjimas ir meilė priešams ir sielos vienuomeno igyvendinimas su "Tėvu danguje." Savo viešo gyvenimo vienų metų bėgyje, kaip dvasinis mokytojas, Jezus mokė savo mokinius šių principų ir jiems rodė kelią, kad juos praktikuotų sulgy jo gyvo pavyzdžio. Tačiau šias visas puikias etines ir dvasines doktrinas, kuriomis Jezaus tikyba rėmėsi, buddhistų pamokslininkai skelbė ir praktikavo Babilonijoje ir Sirijoje beveik tris šimtmečius prieš Kristų, ir Indijos išminčiai per amžius jas skelbė prieš Kristų. Vėdu išminčiai skelbė tas pačias idėjas; Vedantos filosofai ir vėliau Avataras, arba Dievo įsikūnijimas, kaip Rama, Krishna (kuriedu gyveno apie 1400 pr. Kr.), Buddha (550 pr. Kr.), Sankara, Chaitannya ir Nanaka, ir taipgi XIX šimtmečio Ramakrisna mokė šio kilnaus dvasinio mokslo. Jei mes studijuosime šių didvyrių gyvenimą, mes

sužinosime, kad kiekvienas jų, kaip ir Jezus, gyveno tyrai, nesudėmėtą, nesavanaudišką atsižadėjimo gyvenimą, visuomet mylėjo žmoniją ir visiems darė gerą.

Kas skaitė Buddhos dekrinas, tas žino, kad etinis Jezaus mokymas skamba tarsi pakartojimas to, ką Buddha mokė. Kas skaitė Bhagavad Gita, arba Dangiškąją Giesmę, tas atsimins, kad pagrindiniai Krishnos mokymų principai yra: širdies tyrumas, savęs atsižadėjimas, geidulių valdymas, šio pasaulio turtų atsižadėjimas, meilė priešams, pasigailėjimas ir sielos vienuomeno igyvendinimas su Tėvu. Kaip Jezus Kristus, Krishna sako:

"Aš esu takas. Sekite mane ir garbinkite vieną Dievą. Aš gyvenau pirm pasaulis susikūrė. Aš esu visų Viešpats."

Trumpai — Kristaus tikybos pirmiau mokė Indijos Buddha ir Krishna. Bhagavad Gitoj, Krishna sako: "atsižadėję visų tikybos formalumų, eikite pas mane, sekite mane, jės kokiete prieglaudos mannyje. Aš jus atvaduosiu iš nuodėmių ir jums suteiksiu amžiną ramybę. Nesisielokite."

BUDRIKAS.

Vaikutis prie krautuvės lango

PRIESKALĖDINIS vakaras. Didmiesčio gatvėse didelis žmonių judėjimas. Vieni eina į krautuves ką nors nusipirkti, arba nupirkti kad ir mažas kalėdines dovanas savo giminėms ar draugams. Daugelis vaikščioja ir be jokio tikslo, tik taip sau pasižvalgyti į viliojančią išpuosutą ir iluominuotus krautuvų langus, kuriuose prikrauta visokių gėrybių ir laukia pirkėjų.

Palei vieną vaisių ir saldinių krautuvę matosi didelis žmonių susikimšimas ir girdisi piktas žmogaus balsas, ką nors skaudžiai ir grasinančiai barantis. Tų žmonių tarpe stovi mažas apie dešimties metų apdriskęs, suvargęs vaikutis ir graudžiai verkia. Tą vaikutį už rankutės pagriebęs laikė vaisių krtutuvės savininkas ir skaudžiai jį barė grasinamas atiduoti policijai, kad policija jį pristatytų jo tėvams su krautuvninko skundu už tai, kad tas vaikutis, krautuvninkui nematant, paėmė kelis vaisius ir įsidėjo į savo apdriskusio apvalkalo kišenių. Aplink stovinti žmonės skirtingas nuomones reiškia. Vieni sako, kad tą vaikutį reikia skaudžiai pamokinti nubaudžiant, kad jis iš jaunystės neprįstų vagiliauti, kiti reiškia jam užuojautą ir pasigailėjimą. Krautuvninkas rusčiame pik-tume degė. Pas jį žmoniško tam vaikuiui atjautimo ir pasigailėjimo nesimatė.

Manyje gimė didelis vaikuiui pasigailėjimas ir to pasigailėjimo savyje paslėpti negalėjo. Netekęs kantrumo priėjo prie krautuvninko tikslu tą vaikutį iš jo išpirkti, jam atlyginant padarytą skriaudą. Krautuvninkas į mane atsinešė labai rusčiai. Jis visiems aplink stovintiems girdint man pastebėjo, kad aš tokiu elgėsiu noriu užtarti jaunus vagilius, kurie pasigailėjimą gaudami ir beaugdami pradės priprasti prie didesnių vagysčių. Su tokia krautuvninko nuomone sutikti negalėjau. Man atrodė, kad pirm baudiu reikia to vaikuiui praeitį ir gyvenimo sąlygas patirti, o po Kalėdų švenčių, jeigu bus reikalas, jo tėvams apie įvykį pastebėti, kad jie savo sunų sudraustų nuo tokio elgesio ateityje.

Krautuvninkas su mano mintimi nesutinka. Jis nori, kad vaikutis visu griežtumu būtų nubaustas. Jis nesutinka iš manęs priimti atlyginimą už to vaikuiui padarytą skriaudą.

Pastebėjau krautuvės lange iškabin-tą puošnią iškabą su užrašu "A MARRY CHRISTMAS TO ALL." Atkreipiau į tą iškabą krautuvninko domę klausdamas, ar jis tą iškabą pakabino tik dėl žmonių akių, ar jis tokį pat jausmą laiko šventu savo širdyje? Krtuvninkas lyg susimaišė. Aplink stovintieji nutilo. Dar jam priduriau, kad rytą įšvesime Kalėdas, kaip Kristaus gimimo dieną, o Kristus savo mokslu ragino pavargėlius priglausti, alkanus papenėti ir nuogus pridengti. Įsivaizdink, broli, sakau jam, ar bus linksmos Kalėdos tam vaikuiui, jeigu savo pasiryžimą vykdinsi? Gal tas vaikutis perdaug laiko vaisiaus nėra ragavęs, gal jis bado spiriamas tą padarė,

už ką jį nori taip skaudžiai nubausti. Visgi reikia turėti bent kaikada žmonišką kitam atjautimą ir pasigailėjimą. Mano tokiai nuomonei pritarė ir šalia stovintieji žmonės. Krautuvninkui nebuvo kitos išeities, kaip tik su mano mintimis sutikti ir man tą vaikutį atiduoti, kad aš jį pristatytčiau jo tėvams ir reikalą baigčiau savo nuožūra. Jis nedrįso net ir atlyginimą imti už to vaikuiui paimtus vaisius, kurie radosi jo apvalkalo kišenių.

Vesdamasis vaikutį suraminau, kad jis jausųsi, jog mudu esame tikri draugai. Man buvo svarbu su vaikuiui pasi-kalbėti ir patirti priežastį, kuri jį privėdė prie vaisių vogimo. Jis kiek susiraminęs pasidarė man atviru draugu ir pradėjo pasakoti, kad jo motina yra serganti, tėvas jau senai bedarbis ir jie vargingai gyvena iš mažos gaunamos pašalpos. Sako aš ir mano jauna sesutė jau senai nesame ragavę vaisių. Sako, kuomet aš ėjau pro tą vaisių krautuvę ir jų tiek daug pamačiau, tai vieną kartą praėjau, kitą kartą gryždamas praėjau, bet trečiu kartu praeidamas neiškenčiau nepasiėmęs. Pamaniau, kad krautuvninkas tiek daug jų turėdamas nepajaus, o aš bent kelis parnešęs idėsiu į savo ir savo sesutės pakabinatą kojine ir Kalėdų rytu abudu galėsimė džiaugtis, kad ir mudu Kalėdų Diedukas nepamiršo. Bet krautuvninkas laiku beimant pastebėjo ir mane nučiupo. Dėkui tau, dėde, kad mane iš to krautuvninko išliuosavai. Jeigu jis mane būtų apskundęs tėvui, tėvas būtų mane skaudžiai mušęs ir man Kalėdos būtų buvusios nelinksomos.

Patariau vaikuiui daugiau to nedaryti. Geriau prašyti praeivio, kad ką nors nupirktų. Jeigu vienas atsisakys, rasis kitas geraširdis, kuris prašymą patenkins. Paklausiau vaikuiui ką jis norėtų, kad aš jam nupirkčiau. Jis n. 3. ko nenorėjo, tik gražiai atrodančių vaisių, kuriuos jis pats ir jo sesutė taip labai myli ir negauna. Jo prašymą išpildžiau. Vaikutį su vaisiais palydėjęs grįžau namo ir atsigulęs užmigti negalėjau. To vaikuiui išblyškęs veidas buvo mano nors ir užmerktose akyse. Pagalios mano akyse matėsi ir tukstančiai panašių vaikuių veidų. Galvojau ir nepalioviau galvojęs, kodėl taip yra. Juk motina gamta augina tiek vaisių, kurių gali visiems pakankamai užtekti. Juk mes visko turime kas tik reikalinga, turime su perviršium. Tai kodėl tas vaikutis ir šiandien pasaulyje tukstančiai ir dešėtkai tukstančių vaikuių neturi ne tik tai vaisių, bet neturi duonos kąsnio ir net pastogės gyventi. Visko užtenka ir gyvenimui vietos užtenka, tai kodėl šian-dien žmogus vienas kitą ralkina, vienas kitą žudo, vienas kito namus degina? Kodėl žmogus nėra žmogumi? Kodėl pas žmogų nėra artimo meilės? Kodėl vienas kitą broliškai neatjaučiame, ką turime vienas su kitu nesidaliname, kad visiems būtų linksmos Kalėdos?

O žmogau, kodėl gi tu rimtai nepagalvoji kur eini ir ką darai?

GIRKALNISKIS.

Susivienijimo Reikalai ir Veikla

LINKSMŲ IR BROLIŠKŲ KALĖDŲ SVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ linkime visiems SLA nariams, kuopų viršininkams, SLA Trečio Vajaus organizatoriams, Tėvynės bendradarbiams ir visiems SLA draugams. Linkime, kad visi SLA darbai būtų lydimi vien geros valios ir broliško pasiūlytumo jausmų.

TEVYNĖS REDAKCIJA, ADMINISTRACIJA IR SLA SEKTORIAUS RAŠTINĖ.

Herkimer, N. Y.

SLA 233 kuopos nauja valdyba

Gruodžio 8 dieną, 1940 metų SLA 233 kuopos laikytame metiniame susirinkime tapo išrinkta 233 kuopos valdyba 1941 metams iš šių asmenų: pirm. J. Rukūžienė iš Herkimer, N. Y., vice pirm. S. Vitkauskas iš Frankport, N. Y., finansų sekr. A. Daniunas iš Mohawk, N. Y., prot. sekr. W. Brasiunas iš Ilion, N. Y., išd. M. Janukaitis iš Herkimer, N. Y., ligonių lankytoja A. Petrauskienė iš Frankport, N. Y., išd. globėjai A. Narutavičius iš Frankport, N. Y. ir W. Wilčka iš Herkimer, N. Y.

Waterbury, Conn.

IS SLA 11 kuopos metinio susirinkimo

SLA 11 kuopos metinis susirinkimas įvyko gruodžio 5 dieną, 1940 metų, svetainėje 193 Green St. Susirinkimas buvo šauktas atvirutėmis, tai narių susirinkimo nemažai. Buvo rinkimas valdybos 1941 metams. Valdyba tapo išrinkta ta pati:

Pirmininkas — Tamas Matas,
Vice-pirmininkas — P. Steponavičius,
Sekretorė — H. Tareiliūtė,
Raštininkas — J. Vilickas.
Išd. globėjai — J. Zeman-tauskas ir Mikėnas,
Knygų raketuojai — J. Tareila ir V. Dumšienė,
Korespondentė — V. Dumšienė,
Ligonių lankytojai — Bajoras ir A. Micutienė,
Lietuvių vakarinės mokyklos komisija — V. Dumšienė.

I vietą buvusios K. Janke-liūnienės išrinkta J. Vilickas, nes K. Janke-liūnienė apėjo Waterbury. Išrinkus valdybą buvo pranešimai įvairių komisijų. Komisija pranešė, kad bankietas įvyks gruodžio 31 dieną, 48 Green St. svetainėje. Taigi malonėkite nusipirkti tikietus anksčiau, nes šiemet nebus parduodami prie durų. Kas mylite laiką praleisti smagiai baigdami senus metus ir susitikdami naujus, tai prašau įsigyti tikietus iškalno, nes bankietas bus puikus prie geros orkestros, tode "good time" visiems užtikrintas.

Lietuvių mokyklos komisijos narė V. Dumšienė pranešė, kad mokinių skaičius nemažas, pažanga padaryta graži, bet dar prašau gerbiamų lietuvių, kad paragintumet savo sunus ir dukteris lanky-

bai gerą ir gražią kalbą, kurioj išpylė kailį tiranui Staliniui ir lietuviškiems "penktakojams" bolševikams. Jo kalba visiems labai patiko ir skirstėsi kalbėdami, kad seniai buvo tokią gerą kalbą girdėję.

Taipgi kalbėjo brolis Vasil, kuris pasveikino 7 apskričio veikėjus ir palinkėjo jiems ateityje rimtai ir nenuilstančiai darbuotis Susivienijimo labui.

Apskričio valdyba ir konferencijos dalyviai nuosirdžiai dėkingi broliui Jurgeliui už atsilankymą į apskričio konferenciją.

Delegatas.

Worcester, Mass.

IS SLA 318 kuopos susirinkimo

SLA 318 kuopos susirinkimas įvyko gruodžio 5 dieną. Pirmininkas Alekas Šablinskas vedė susirinkimą. Įvairios komisijos išdavė savo raportus, ką turėjo atlikti per perėitą mėnesį. Organizatorius A. Kraučialis raportavo, kad prirašė dvi jaunas nares, kurias susirinkimas vienbalsiai priėmė. Ligonių lankytojų raportas priimtas. Tarpe kitų ligonių yra susirgęs Alekas Šimankauskas, darbštus narys, seniasis buvęs įvairiose komisijose.

Apkalbėjus kuopos reikalus, eita prie rinkimo valdybos sekančioms 1941 metams. Pirmininku išrinktas Jonas Dvareckas, pagalbininku Pranas Juozunas, protokolų sekretorium A. Kraučialis, finansų sekr. Jurgis Mozuraitis, išd. ninku Vincas Hlirikas, išd. globėjais A. Šablinskas ir V. Bernatavičia, maršalka P. Sarpinavičius, organizatoriai A. Kraučialis ir A. Šablinskas. SLA 318 kuopos valdyba sekančioms metams susideda iš gerų veikėjų ir yra tikimasi, kad jie pasidarys ne tik del kuopos, bet ir del viso SLA gerovės. Taipgi 318 kuopa savo susirinkime užgryė SLA organo redaktoriaus darbuotę, kuris organą Tėvynę veda tinkamai kaip SLA reikaluose, taip ir tėvynės Lietuvos klausimu, nes teisingai gina Lietuvos reikalus. Taip turėtų daryt kiekvienas tėvynę mylintis lietuvis. A. J.

West Lynn, Mass.

SLA 127 kuopos susirinkimas ir užkvietimas

SLA 127 kuopos susirinkimas įvyko gruodžio 6 dieną, 1940 m., Lietuvių Salėje, 25 Camden St., W. Lynn, Mass. Susirinkimą atidarė ir vedė pirmininkas brolis Kazys Preytis.

Pirmiausia apkalbėjus trečiąją vaju, kuopa ir šiame vajuje nutarė dalyvauti. Kuopos organizatorium tapo išrinktas Juozas Kilimonis ir apie tai pranešta Centrai, kad būtų užregistruotas organizatorių tarpe. Ligonių komiteta pranešė, kad mūsų kuopoj randasi viena ligonė Marė Praytienė. Velinam tau, drauge, laimingo ir greito pasveikimo. Visiems nariams pranešau kaip yra nutarta, kad sekantis susirinkimas įvyks sausio 3 dieną, 1941 m., toj pačioj svetainėj ir tuo pačiu laiku. Tame susirinkime bus sykiu ir kuopos valdybos rinkimas. Iškalno pasirinkite gerus ir darbščius viršininkus. Taipgi nepamirškite atsivesti savo draugus ir pažystamus prisirašyti prie Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, nes dabar labai gera proga, nei daktarui, nei prisi-

rašymas nieko nekainuoja. Taigi turėkite visi atmintyje sausio 3 dieną, nes kurie neatsilankysite į viršminėtą susirinkimą, busite baudžiami sulgy konstitucijos nurodymo.

V. Valkevičius,
SLA 127 kp. sekretorius.

Lawrence, Mass.

IS SLA 41 kuopos susirinkimo

Mėnesinis SLA 41 kuopos susirinkimas įvyko gruodžio 1 dieną, Lietuvių Svetainėje, priprastu laiku. Svarbesni reikalai buvo sekami: perskaityta naujų narių, norinčių priklausyti prie SLA trys aplikacijos, Genovaitė Pivnickas, R. N., tai 41 kuopos pirmininko A. Pivnicko dukrelė, Jonas Marcevičius ir Simonas Pertukevičius, vis vienbalsiai priimti.

Komisija raportavo apie buso paėmimą ir važiavimą į Lowellio SLA 173 kuopos įveždinimo naujų narių vakariene. Važiavo didelis burys narių su komisijos nariais K. Sasnausku ir A. Pivnicku.

Komisijos raportas priimtas.

Praeitame susirinkime buvo pakeltas klausimas ir sykiu buvo apkalbėta apie lietuvišką knygą. SLA 2 apskričio buvo paskirta \$50.00 nu-pirkimui iš Lietuvos moksli-nio turinio knygu. Tą darbą varė dr. D. Pilka. Iš tų nu-pirktų knygų yra prisiūsta ir Lawrence Miesto Knygynan kelios knygos. Tai 41 kuopos susirinkime pastebėta, kad tiek knygų yra labai mažai, kad reikia daugiau lietuviškų knygų. Todel buvo išrinkta komisija, K. Sasnauskas ir Vito Vidunas, ir buvo įgalio-ta nueiti į Lietuvos Draugijų Sąryšio (draugijų delegatų) susirinkimą apie tai pasikal-bėti ir daryti planai, kad mie-sto knygynan būtų galima dau-giaus lietuviškų knygų gauti pasiskaitymui. Dabar ta ko-misija raportavo, kad pasek-mės yra neblogos, Sąryšio su-sirinkime išrinkta pora narių prie pirmosios komisijos, Wm. Legunas ir K. Sasnauskas (yra Sąryšio narys), ir komi-sija įgaliota nueiti į miesto knygyną pasitarimui.

Išrinkta komitetas del 1941

LINKSMŲ KALĖDŲ SLA 105 KUOPOS NARIAMS, DAYTON, OHIO

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų SLA 105 kuopos visiems nariams. ANTANAS FRETIKAS ir PETRAS RAŠKEVIŠIUS, savininkai Kaunas užėigos, 519 Valley Street, Dayton, Ohio.

metų, išrinkta iš šių asmenų: K. Sasnauskas, pirm., A. Pivnickas, vice-pirm., Julia Brazauskaitė, fin. rašt. (šiemet buvo vice-pirm.), Antanas Balčius, užrašų rašt., K. Kezulas, išd. ninkas (senas), ka-sos glob. M. Stakionis ir Vito Blažonis (seni), organizato-rius ir korespondentas M. Stakionis, ligonių lankymo komitetas — J. Vaskelionis ir V. Valiulienė, maršalka V. Bialiukonis. Dar reikia priminti pirmininko žodžiai: "Labai man smagu, kad mūsų kuopoj jaunimas užima mūsų darbą ir darbuojasi gerai ko-mitetuose, tai mes tik turime jiems padėti ir palinkėti kuo-

geriausios darbuotės." SLA 41 kuopa turės sugabaus jau-nimo sekantiems metams ko-mitete, t. y. K. Sasnauskas, J. Brazauskaitė, A. Balčius ir V. Blažonis. Senam darbuotojui, kuris tarnavo apie 15 metų kaip pirmininkas, dar-bavosi del kuopos gerovės (o 41 metais bus vice-pirminin-kas), kuopa nuosirdžiai padė-kojo už jo atliktus darbus ir vienbalsiai nutarė įteikti do-vaną, rašomąją plunksną del atminties, įdedant jo vardą ir tt. Tai Antanui Pivnickui. Dabar Pivnickų visa šeimyna priklauso prie SLA (trijuo-se).

M. Stakionis.

SLA Pagelbos Ranka

Savaitinė atskaita išmokėtų pomirtinių ir ligoje pašalpų

Čekiai išrašyti gruodžio 21, 1940

Išmokėtos pomirtinės

ELZBIETA NEIMANIENĖ, 34 kp., New Britain, Conn., gimus kovo 15 d., 1882 m., Lietuvoje. Prie SLA prisirašė sausio 6 d., 1924 m. Numirė lapkr. 25 d., 1940 m. širdies liga. Velionės vyrui, Antanui Neimanui, pomirtinės išmokėta \$600.00

MONIKA KACIUSIENĖ, 36 kp., Chicago, Ill., gimus birž. 26 d., 1895 m., Raseinių apskr., Viduklės kaime. Prie SLA prisirašė rugp. 6 dieną, 1924 m. Numirė gruod. 2 d., 1940 m. nuo vėžio. Velionės sunui, Tamui Kaciusiui, pomirtinės išmokėta \$600.00

ANTANAS BERNOTAS, 57 kp., Worcester, Mass., gimęs bal. 7 d., 1873 m., Suvalkų rėd., Vladislavo vals., Griškabudžio kaime. Prie SLA prisirašė bal. mėn., 1903 m. Numirė gruod. 4 d., 1940 m., nuo inkstų ligos. Velio-nio moteriai, Antaninai Bernotienei, pomirti-nės išmokėta \$150.00

PRANAS STUPELIS, 122 kp., Chicago, Ill., gi-męs liep. 20 d., 1885 m., Lietuvoje. Prie SLA prisirašė gruod. 1 d., 1918 m. Numirė lapkr. 12 d., 1940 m. širdies liga. Velionio moteriai, Barborai Stupelienai, pomirtinės išmokėta \$1,000.00

PETRAS MICKEVIČIUS, 158 kp., Springfield, Ill., gimęs lapkr. 18 d., 1973 m., Suvalkų rėd., Kvietiškių vals., Dambalkos kaime. Prie S. L. A. prisirašė spal. 9 d., 1921 m. Numirė lapkr. 15 d., 1940 m. širdies liga. Velionio broliadukterims, Onai Nerkins ir Amelijai Zobel, pomirtinės išmokėta \$150.00

ANELE STEPONAVIČIENĖ, 168 kp., Stam-ford, Conn., gimus bal. 16 d., 1890 m., Velio-nos mieste. Prie SLA prisirašė vas. 10 d., 1924 m. Numirė lapkr. 21 d., 1940 m. nuo meningvicemio. Velionės vyrui, Jonui Stepo-navičiui, pomirtinės išmokėta \$600.00

PRANAS STANIS, 196 kp., Riverton, Ill., gi-męs spal. 4 d., 1871 m., Kauno rėd., Vekšnos vals., Purvanų kaime. Prie SLA prisirašė saus. 5 d., 1919 m. Numirė lapkr. 30 d., 1940 m. nuo uždegimo plaučių. Velionio moteriai, Marelei Stanienei, pomrtinės išmokėta .. \$150.00

JUOZAS KASIKAUSKAS, 323 kp., Glendale, Pa., gimęs rugp. 15 d., 1887 m., Mariampolės apskr., Katiliškių kaime. Prie SLA prisirašė vas. 9 d., 1929 m. Numirė lapkr. 17 d., 1940 m. nuo kraujapudžio. Velionio mote-riai, Onai Kasikauskienei, pomirtinės išmo-kėta \$248.57

sirašė gruod. 1 d., 1924 m. Numirė spal. 20 d., 1940 m. širdies liga. Velionio dukterei, Estelle Ziliutei, pomirtinės išmokėta \$150.00

Viso \$3,648.57

Išmokėtos ligoje pašalpos

Z. K. VIPARTAS, 18 kp., Westville, Ill., 4 savaitės ---- \$48.00
PR. ČEKAVIČIUS, 23 kp., Shenandoah, Pa., 13 s. ir 1 d. 79.00
JUOZAS JONEVIČIUS, 27 kp., Auburn, Ill., 10 s. ir 4 d. 94.50
JIEVA STANYNIENĖ, 39 kp., Gilberton, Pa., 9 s. ir 2 d. 42.00
MAGDĖ DANIELIENĖ, 43 kp., So. Boston, Mass., 4 s. 23.50
ADELĖ MELAIKA, 43 kp., So. Boston, Mass., 6 s. 36.00
JUOZAS RADISAUSKAS, 45 kp., Hazleton, Pa. 6 s. ir 4 d. 40.00
STEFANILJA SADOWIENĖ, 50 kp., Binghamton, N. Y. 1 s. 9.00
JONAS GUZEVIČIUS, 52 kp., Mt. Carmel, Pa., 3 s ir 1 d. 19.00
FILIPAS KOKOLA, 57 kp., Worcester, Mass., 4 s. ir 4 d. 28.00
JUR. VARANAVIČIUS, 79 kp., Inkerman, Pa., 5 s. ir 5 d. 35.00
SIMAS KRAUJUTAITIS, 112 kp., Seattle, Wash., 10 s. 60.00
KATRĖ UTKIENĖ, 135 kp., Philadelphia, Pa., 6 s. ir 1 d. 18.50
JONAS TIMINSKAS, 157 kp., Youngstown, O., 6 s. ir 3 d. 39.00
JUOZAS MICKUS, 158 kp., Springfield, Ill., 4 s. ir 2 d. 26.00
ANTANAS DANELA, 164 kp., Frackville, Pa., 4 s. ir 3 d. 40.50
BRONĖ RACKUS, 192 kp., New Kensington, Pa. 1 s. 9.00
MARCELĖ STANIENĖ, 196 kp., Riverton, Ill., 1 d. 1.00
ALPHA LAWRENCE, 198 kp., Akron, Ohio, 12 s. 72.00
G. MASILIONIENĖ, 212 kp., Kenosha, Wis., 6 s. ir 1 d. 18.50
ANTANINA GERMAN, 252 kp., Muskegon, Mich. 1 s. 12.00
IG. GUDELIS, 270 kp., Niagara Falls, N. Y., 7 s. ir 5 d. 64.00
DON. PRUCINSKAS, 272 kp., Amsterdam, N. Y. 10 s. 30.00
ELZBIETA KUMZIENĖ, 275 kp., Springfield, Ill., 13 s. 73.00
JURGIS MICIULIS, 283 kp., Coaldale, Pa., 12 s. 72.00
POVILAS KATEIVA, 293 kp., Wilsonville, Ill., 2 s. 12.00
EMILJA ANDRIULIENĖ, 293 kp., Wilsonville, Ill. 9 s. 64.00
IZIDORIUS RUIBIS, 293 kp., Wilsonville, Ill., 6 s. ir 1 d. 74.00
WALTER P. YANUSH, 299 kp., Rumford, Me., 3 s. 27.00
ONA KUKAUSKIENĖ,
312 kp., Easthampton, Mass., 8 s. ir 1 d. 64.50
ONA MINKELIENĖ, 323 kp., Glendale, Pa., 3 s. 9.00
DOROTHY ROBERTS, 342 kp., Easton, Pa., 4 s. ir 2 d. 52.00
PRANAS IMBRAS, 352 kp., Pittsburgh, Pa., 9 s. ir 5 d. 59.00
ST. PRASPALIAUSKAS, 354 kp., Akron, O., 4 s. ir 3 d. 40.50

Viso \$1,391.50

Nauji aplikantai

S. KRAUS, 56 kp., Penn, Pa., apdr. N 3, ligoje pašal. skyr. I
P. POKNIS, 56 kp., Penn, Pa., apdr. N 3, ligoje pašal. skyr. III
A. SUBACZUS, 56 kp., Penn, Pa., apdr. N 1, lig. pašal. skyr. II
V. KAMINSKAS, 87 kp., Omaha, Nebr., apdr. N 1, lig. paš. sk. I
P. ADOMAVIČIUS, 122 kp., Chicago, Ill., ap. N 1, lig. paš. sk. I
P. KRUMENAS, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
H. BUDRIK, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
A. PIKIEL, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
E. PIKIEL, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
S. FRANZ, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
E. PIKIEL, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
V. CIZINAUSKAS, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
T. PIKIEL, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
A. BRUŽAS, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 2
A. PIKIEL, 149 kp., Chicago, Ill., apdrauda N 4
C. ZWIGATTIS, 370 kp., Phila., Pa., apdr. N 1, lig. paš. skyr. II

M. J. VINIKAS,
SLA sekretorius.

Mūsų Korespondentai Apie Bendrą Lietuvį Veiklą Amerikoje

Clevelando Lietuvių Darželis beveik visai baigtas

PIRMININKO PADEKA

Malonu yra, kada pradėtas darbas esti baigiamas. Taip mums malonu yra matyti Clevelando darželį baigtą. Tiesa, darbas buvo sunkus nes jį darant tebebuvo depresija šalyje, o darželio rėmėjai buvo daugiausia darbo žmonės.

Dabar skolas jau užmokėtos, darbas galima sakyti baigtas, išskyrus Birutės fontaną, nes dar vis negalima gauti elektros iš miesto vandeniui vartoti aukštyn motoro pagalba. Tą su laiku užbaigsim, tai tada tikrai darbas bus visai baigtas.

Gal mes clevelandiečiai per daug savinamės tą darželį, sakdami "Clevelando darželis". Reikia pasakyti, kad pusė suma pinigų buvo gautų nuo gerų lietuvių ir iš kitų plačios Amerikos kolonijų.

Aš neturiu po ranka visų aukotojų vardų, bet jei ir turėčiau, tai visvien negalima būtų visų paminėti, nes jie užimtų gal kelis laikraščio puslapius. Bet leiskite nors keletą stambesnių paminėti.

Mūsų garbinga dainininkė Ona Kaskas aukavo savo brangų laiką ir balsą ir iš jos koncerto darželiui liko pelno net \$600.00. Ačiū Clevelando Lietuvių Moterų Piliečių Klubui ir Lietuvių "University" klubui, nes jų pastangomis buvo surengtas.

...Chicago Pirmyn choro koncertas atnešė darželiui pelno apie \$300. Šį koncertą darželis rengė savo vardu, bet reikia tarti ačiū vietiniam graboriui N. Wilkeliui, nes jis koncerto pasisekimui praleido ir daug laiko ir finansų.

Vietinis daktaras Vitkus suteikė didelę auką, įtaisy-

damas darželiui laistymo "sprinkling" sistemą, kur atsukus vandenį vienoj vietoj aplaisto visus darželio medžius ir gėles. Kainavo apie \$200.00.

Paskolas buvo suteikę šie vietiniai biznieri: Jonas Brazis, drapanų siuvėjas, K. Obelenis duonkepys, N. Wilkelis, graborius, ir darželio dabofoja ponis Glugudienė. Jie taipgi daug prisidėjo su aukomis.

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje yra paaukavęs darželiui suvirš \$1000. Lapkričio 25 dieną 1940 metų Darželio sekretorė P. Miščikienė savo raporte skaitė, kad jau priėmė \$200 nuo SLA aukų, kur buvo Chicagos seimas paskyręs. Tai vienbalsiai visi nutarė išstarti didžios padėkos žodį. Visa eilė SLA seimų neatsisakė paremti tą mūsų kultūros darbą. Tat aš čia tariau ne tik nuo savęs, bet ir visos Darželio sąjungos vardu širdingą ačiū Susivienijimui už tokią gausią auką.

Vietiniai laikraščiai "Dirva" ir "Lietuvių žinios" niekad nėra atsisakę darželiui patarnauti garsinimais ir morale parama.

Kaipio Darželio sąjungos pirmininkas, aš prašau atleisti man, jeigu aš neminiu visų "naminį" vietinių veikėjų, nes bijau įpulti į slastus, negalėdamas visų paminėti ir kiekvienam atskirai tinkamai padėkoti. Baigdamas šių metų pirmininkystę, tariau visiems širdingą ačiū už jų veikimą ir šiais ir pirmesniais metais nuo darželio susitvėrimo ir darbo pradžios.

J. Brazauskas,
Darželio Sąjungos
pirmininkas.

Nebaigtas svarbus darbas

Atsišaukimas į Vaizbos butus, biznierių, profesionalus, veikėjų ir visuomenę

Nuo pereinot žiemos yra užsilikęs mūsų tautai ir išeivijai svarbus darbas, kurs reikia tuoj baigti.

Keletu atsišaukimų laikraščiuose, Amerikos lietuviai suįdominti svarbiu angliškioje kalboje parašytu veikalu "The Economic Reconstruction of Lithuania", tuoj sudėjo kelis šimtus dolerių tos knygos išleidimui paremti.

Bet staiga įvyksta Lietuvos okupacija, sukrėtimas, kurs atsiliepė į visą mūsų gyvenimą. Daugeliu atvejų mes rėkavome, kiti emėmės dirbti įvairiomis naujomis kryptimis, įsiekdami išiečių ir budų Lietuvos nepriklausomybei išgelbėti, ir pradėta kelti knyga išleisti suma liko nesukelta.

Per vasarą įvairūs mūsų fondai taikomi Lietuvos reikalams remti susiformavo, darbai ausistatė.

Dabar, greta anų darbų, turim pasirūpinti kuogreičiausia išleisti tą minimą brolio A. Simučio veikalą "The Economic Reconstruction of Lithuania".

Del Lietuvos tragedijos pakrikus nekurių mūsų upių, kai kas paklaus: kokia dabar nauda mums iš knygų apie Lietuvą, kada Lietuvos jau nėra.

Pirmiausia, mes patys turim nugalėti savyje tą keistą mintį buk Lietuvos jau "nėra." Lietuva buvo, yra ir bus, jos niekas nuo Baltijos pakraščio, iš Nemuno, Šešupės, Vilijos ir kitų Lietuvos upių glėbio neišplėš ir neiš-

kels niekur kitur. Tebėra ir žmonės, tik svetimo gaivalo prisilėgti.

Svetimų pavergtą mūsų tautą — ir laikinai, kaip pasakė net Amerikos prezidentas, — tai tiesa. Bet jos toks likimas nėra amžinas, ir mūsų visų pareiga yra dirbti visokiais būdais ją išlaisvinti.

Knyga tarnaus
propagandai už mus

Tarp tų budų yra dar didesnis reikalas skieisti pasaulyje kitomis kalbomis literatūrą apie Lietuvą, literatūrą įrodančią mūsų tautos kilnumą, mūsų šalies stiprumą, mūsų žmonių mokėjimą gyventi ir savo ekonominį gyvenimą pakelti. Mes turime įrodyti kitoms tautomis ir šalims kodel mes kaipio tauta verti laisvo, savistovio gyvenimo, kodel kiti, galingesni, privalo mus užtarti.

Kaipgi kas mus užtars, jeigu nieko nežino apie mūsų gyvenimą ir nuopelnus?

Taigi, šis veikalas "The Economic Reconstruction of Lithuania" kalba apie Lietuvos atlikimus, laimėjimus, įrodo kad mes kaipio tauta esame sugabūs ir verti gyventi kitų tautų tarpe.

Ta knyga privalo rasti kiekvieno inteligento lietuviu namuose, kiekvienas lietuvis turintis kitų inteligentų draugų privalo įsigyti tą knygą ir padovanoti jiems; kolonijų Vaizbos butai, arba draugijos privalo išrašyti tos knygos po keletą egzempliorių ir patalpinti savo miesto skaityklose, amerikoniškuose Prekybos Rumuose (Chamber of Commerce) ir kolegijų bei universitetų skaityklose.

Ta knyga, patalpinta tokiose vietose, neš tiesioginę moralinę naudą mūsų nuskriaustai šaliai ir tautai.

Vaizbos butai, draugijos ir rateliai bei klubai lengvai gali skirti po penkinę ar daugiau šio veikalo išleidimui.

Knyga bus didelė, išsami, ir naudinga. Pavienės prenumeratos knygai yra \$2.00. Susidėję keli draugai po \$2.00 pasiųskit savo užsakymus tai knygai jos autoriui, šiuo adresu:

A. Simutis, 41 W. 82-nd St., New York, N. Y.

Prisidėdami prie šio veikalo išleidimo greitu laiku, atlikime savo tautai didelį darbą.

Amerikos Liet. Ekonominio Centro valdyba.

Detroit, Mich.

Dailės choras rengia vakarą šoukimiui naujų 1941 metų

Dailės choras sveikina visus Detroito ir apilinkės lietuvius su 1941 metais, linkėdamas laimingų ir linksmyų metų. Taipgi nuosirdžiai dėkucja publikai už jos rėmimą choro savo skaitlingu atsilankymu į visus choro parengimus. Dailės choras užprašo visus atsilankyti gruodžio 31 dieną į Dailės choro rengiamą vakarą, kuris bus Lietuvių Svetainė, West Vernon Highway ir 25-th Street. Šiame vakare visi — seni ir jauni turės ką veikti. Viršutinėje svetainėje yra rengiama dideli šokiai prie geriausios ir populiariausios orkestratos Savoy Club, kuri susideda iš 11 muzikantų, turį savo dainininkus ir public system. Šokiai prasidės 9 valandą vakare ir tęsis iki 2 valandai ryto. Miss Lithuania of Detroit 1940 ves "Grand Mach." Bus veltui įvairių kepurų, triubelių, balunų ir visokių noisemekerių, kas tik bus reikalinga ir gražiausia, del sutikimo Naujų Metų. Dailės choro pramogų komisija ir jaunimas deda visas pastangas, kad šis vakaras būtų gražus, linksmas ir įvairus.

Žemutinėje svetainėje bus antri šokiai taipgi prie geros muzikos ir su antrų skirtingų parengimu. Dailės choras po vadovystę A. P. vedaro dainuos bendrai su publika gražias lietuviškas dainas, pritaiškintas tam vakarui. Detroito mylimas dainininkas J. Valiukas ves įvairius ratus ir žaislus.

Brangūs skaitytojai, galite suprasti pagal viršminėtą aprašymą, kad yra rengiama gražus vakaras. Visi galėsiti turėti gerą laiką, kas norės galės dainuoti, žaislus žaisti, kas trepsėti, šokti ir tansavoti. Kiti su savo draugais draugiškai pasikalbėti. Po vienu stogu, per abi svetaines atvykus visa šeima nuo jauniausio iki seniausio suras pasilinksminimą pagal savo skonį. Galės smagiai linksintis nuo anksčiausio vakaro iki ankstyvo ryto.

Bus įvairių namie darytų valgių, kuriuos mūsų šeimyninės pagamins. Skanūs gėrimus jums pateiks vakaro šeimynininkai.

Šiame linksmame vakare nereikės aukštų bilietų mokėti, nes įėjimas bus tikiai 50 centi, o pasilinksminimo daugybės. Tarkitės su savo draugais, draugais ir šeimoms ir visi kartu bukite Lietuvių Svetainėje ir linksmai, draugiškai sulaukite 1941 metų. Nepamirškite antradienio vakaro, gruodžio 31 dienos.

P. Kučinskis.

Wilkes Barre, Pa.

Iš Lietuvių Progresyvio Klubo veiklos

Apie šeši metai atgal čia susiorganizavo iš kelių narių Lietuvių Progresyvis Klubas. Per tą laiką klubas išaugo iki virš dviejų šimtų narių. Čia priklausio vyrai, moterys ir merginos iš viso Wyoming Klonio. Klubas tikslas veikti lietuviškoj kulturoj: rengia teatrus, paskaitas, pasilinksminimo vakarus ir aukoja visokiems lietuvių visuomenės reikalams. Klube priklauso visokių pažiųrų žmonės ir, iki šiol, nuotaika pas narius buvo gera, bet pastaruoju laiku prisirašė nemažai "penktokų", kurie jau pradeda galvas kelti. Bet jie yra mažumoj ir niekas jų nepaiso.

Klube geriausia darbuojasi ir ji gerai išaugino klubo prezidentas Antanas Skarnulis. Jis yra vietos lietuvių gerai žinomas. Už jo gerą klube darbavimasi visuomet esti išrenkamas klubo prezidentu.

Naujų metų vakare klubas rengia nariams partę veltui. Valgiai, gėrimai, šokiai — dykai. Partė įvyks klubo svetainėje, 325 E. Market St. Tą vakarą klubo nariai lyg viena šeimyna smagiai laiką praleidžia. Jėgu kurie klubo nariai norės atsivesti savo gimes ar draugus, tai pašalėčiai užsimokės po \$1.50. Partė prasidės prieš Naujus Metus 8 val. vakare ir tęsis iki ankstyvo ryto. Tikietais galima gauti pas klubo narius.

Klubo Narys.

Worcester, Mass.

Mirė senas veikėjas A. Bernotas

Antanas Bernotas po sunkios operacijos, tris mėnesius išgulėjęs ligoninėje, mirė gruodžio 4 dieną anksti rytą. A. Bernotas išgyvenęs 68 metus, paliko savo žmoną Antaniną Bernotienę, dukterį Birutę ir sūnų Vytautą. Antanas pats mylėjo mokslą, tai jįsai stengėsi, kad jo duktė ir sunus pasiektų aukštesnį mokslą. Birutė yra daktarė — dentistė, viena iš pirmųjų lietuvių dantisčių. Birutės vyras ponas Leland Stowe yra pagarsėjęs žurnalistas, parašęs daug svarbių knygų. Dainuos bendrai su publika gražias lietuviškas dainas, pritaiškintas tam vakarui. Europą aprašyti svarbius įvykius. Dabartinis laiku p. Stowe yra Vokietijoje ir frontuose kaipio reporteris. Jisai suėjo su daug iš Lietuvos tremtinių. Vytautas taipgi pasiekė aukštesnį mokslą ir yra pagarsėjęs sporte.

A. Bernoto laidotuviemis rupinosi ir gražiai tvarkė jaunias laidotuvių direktorius Petras Karalius. Antanas paėjo iš Suvalkijos, Griškabudžio valsčiaus. Autanas Bernotas bu dadas jaunas suprato ir pamylėjo laisvę ir lietuvių. Tais laikais Lietuva buvo valdoma Rusijos caro. Kaip daugelis kitų, taip ir Bernota jaunias budamas nepakentė cariškos vergijos. Žinodamas, kad yra šalis kur yra laisvė, demokratija, kur žmonės nevaržomai gali gyvent, Antanas budamas jaunuoliu atsisveikino su savo tėvais ir apileido savo gimtąjį kraštą, tėvynę Lietuvą. Jisai vyko į platųjį pasaulį laisvės ir laimės įsiekimui, o ta laisvės šalis tai yra S. V. Amerika. A. Bernotas prieš penkias dešimtis metų atvyko į šitą šalį ir susipažino su tų laikų veikėjais. Jisai stoji į eiles tų veikėjų, kurie dirbo lietuvišką tautinį, kultūrinį darbą. Jisai ir neatšakė nuo darbo kol jo pajė-

gos leido. Apart darbuotės įvairuose komitetuose, Lietuvos reikalams, jįsai priklausė prie keleto draugijų ir jose veikė. Jisai priklausė prie S. L. A. 57 kuopos; per kelis metus buvęs pirmininku; priklausė prie Tėvynės Mylėtojų draugijos, Lietuvių Tautinės Sandaros, Švento Kazimiero draugijos ir buvo virš 20 metų protokolų sekretorius, ligi pat ligos. Per keletą metų buvo Lietuvių Piliečių Klubo vice pirmininkas. Buvo narys ir Lietuvos Sunų ir Dukterų draugijos.

A. Bernotas Worcesterį pragyveno 40 metų, buvo laisvai ir tvirtai nusistatęs, demokratiją mylintis žmogus. Pirmoj vietoj statė lietuviųbę ir žmogiškas teises. Kaip kiekvienas taip ir Antanas turėjo gerų draugų, prietelių ir priešių. Kam tik teko su juomi darbuotis, tai jį gerbė del jo darbingumo, atvirumo ir teisingumo. Daug dirbo, daug veikė, daug svajojo, daug naktų nemiegojo del visuomenės labo. Pragyvenęs 68 metus, Antanas Bernotas išsikyrė iš gyvyčių tarpo, bet jo nuveikti darbai pasilieka gyvyjų tarpe ir ilgai ilgai bus atminti.

A. J.

Newark, N. J.

Ten Lithuanian boys on foot-ball squad

The East Side High School of Newark, N. J. which is composed of a student body of about 2000 members, has just completed a successful foot-ball season. It is significant to note that the foot-ball squad has ten Lithuanian boys, whose name and positions on the team are listed as follows:

Albert Miller	Back-field
Peter Stukas	Tackle
Louis Siksnis	Back-field
Joseph Shunskis	Center
Albert Adrokitis	End
Albert Kurtinaitis	Guard
John Antas	Guard
Edward Stanulis	Guard
William Stokus	Manager
Edward Dobar	End
Albert Jadeilis	Full-back.

Mr. Paul Bogotko, the head coach, informs me that all of the boys with the exception of Stokus will be back next year, and judging from past performance, the East Side High School which came in 3-rd place, in the intra-scholastic ranking, in the City league, will stand a fine chance of "coping" the City League championship in '41.

To prove this contention, in the "Hythical" All City High School foot-ball team, and in the Essex County Foot-ball team whose members are made of the prominent sportswriters of the various daily newspapers, they have selected two boys from the school, who made the berth, namely Edward Dobar, and Alfred Jadeilis.

The success of the team was not without its casualties. During the past three years, the team physician, another local boy and alumnus of the High-School Dr. J. J. Kralikauskas, who took care of the boys, had the displeasure to report that Alfred Jadeilis, the Star Full back of the team, who has one year more in high school sustained a torn-cartilage in the last game of the season, while playing with the Harrison High School team, wherein the opponents were defeated by 33 to 0.

Dr. J. Kralikauskas after consultation with orthopedic consultants, sent the boy to

the Newark City Hospital in Newark, N. J. where last Wednesday and operation on the knee was performed. He is doing nicely and in all probabilities, Jadeilis will recover to participate with the squad in 1941, and help round out a successful high-school career. Meanwhile, good luck to Jadeilis for a speedy recovery.

Your Correspondent.

Lawrence, Mass.

Darbai gerai eina

Dabartiniu laiku darbai Lawrence mieste ir apilinkėse gerai eina, pirmuosiuose skyriuose pradžios darbo, dirbama ant trijų pakaitų. Vietiniai laikraščiai praneša, kad kompanijos gavo ar gaus didelių užsakymus iš valdžios. Visi darbai yra audimo darbų — kareivių drabužiams. Wood and Ayer gaus užsakymą pagaminti daugiau kaip du milijonu jardų čerkaso ir "olive drab" medžiagos; Arlington Mills — 1,250,000 jardų čerkaso ir 350,000 jardų audeklo marškiniams; Methuen Mills — 50,000 jardų čerkaso; Merrimac Mills — 100,000 jardų čerkaso.

Lietuvos klausimu prakalbos

Lietuvos Šelpimo Fondas (draugijų delegatų) buvo surengęs Lietuvos dabartiniais įvykiais prakalbos. Pirmas kalbėtojas buvo SLA prez. adv. F. J. Bagočius, kalbėjo gana plačiai apie Lietuvos padėtį, kaip didysis Stalinas okupavo Lietuvą, Estiją ir Latviją ir pavergė jų gyventojus po savo letena. Taipgi buvo kviesta Lietuvos konsulas J. Budrys, bet del jo sveikatos negalėjo pributi, tai savo vieton prisituntė vicekonsul. V. Stašinską, kuris daugiausia kalbėjo Lietuvos klausimu ir parsišdavėlis del Stalino. Po kalbų komunistinio plauko nusistatę pradėjo neva klausimus statyti, bet tie klausimai nebuvo rimti ir jie patys savų klausimų nesuprato statydami. Kaip komunistų prakalbos buna surengtos, žmonės susirinkę užsilaiko ramiai, nors ir labai nepatinka jų kalbos, bet pasiklauso ir išeina inteligentiškai, bet kai kitos srovės surengia prakalbas, tai komunistai atėję neužsilaiko, bet pasielgia necivilizuotai.

M. Stakionis.

L. P. Ž.

Sąrašas žymesnių pabėgėlių iš Lietuvos esančių įvairiose šalyse ir įvairiose vietose užsienyje:

1. J. Vallokaitis su šeima,
2. Dr. Petras Karvelis su šeima,
3. Kun. J. Prunskis,
4. Kun. St. Yla,
5. Advokatas Juozas Katiulis,
6. Tardytojas Bernardas Žukauskas iš Ukmergės, kilęs iš Dzukijos,
7. Pulk. St. Jurgutis su šeima. Pulk. Jurgutis prieš keletą metų buvo pervažiavęs seną, bet, to nežinurint, Sovietai konfiskavo jų visą turta.

Tą metų lankėsi Amerikoje ginklavimo valdybos reikalais. Jo žmona lietuvaitė iš Manchesterio, Anglijoje,

8. Garbaliuskas, buv. kalėjinų inspektorius su žmona,
9. Masiulis, buv. Lietuvos sekretorius Kaune, kilęs iš Pa-

nevėžio, su šeima. Jo žmona gim. Jankauskaitė, žinomo senio Paryžiaus gyventojė Jankausko duktė,

10. Min. Ern. Galvanauskas, buvęs finansų ministeris,

11. Aleks. Danta, buvęs finansų vice ministeris,

12. Lakunas Pyragius, buvęs Aero Klubo sklandymo mokyklos Nidoje įsteigėjas ir vedėjas, su broliu,

13. Lakunas Dženkaitis su broliu,

14. Kapitonas Labanauskas ir dar 2 karininkai iš karo laivo "Prezidentas Smetona" įgulos,

15. Kapit. lakunas Gricevičius ir jo brolis, buv. mokesčių inspektorius,

16. Gen. Plechavičius su šeima,

17. Kun. Pr. Gaidamavičius iš Širvintų,

18. Kaz. Čibiras iš Kauno, buv. "Šaltinio" redaktorius, prieš kiek laiko buvęs Amerikoje,

19. Daščaras iš Pandelio,

20. Kalasauskas, buv. krikščionių darbininkų sąjungos reikalų vedėjas iš Mariampolės,

21. Advokatas Bataitis,

22. Andrius Vosylius, pramoninkas, buv. Prekybos Rūmų pirmininkas Kaune, su dukteria,

23. Dr. Ant. Maceika, žinomas mokslininkas, kultūrininkas,

24. Lt. Aušrota su šeima, II skyriaus karininkas,

25. Kun. Venckus, jezuitas, 26-28 3 vienuoliai Dominikonai iš Plungės,

29. Kun. Sušinskas iš Panevėžio,

30. Kun. Gurinskas iš Kybartų,

31. Kun. Tamošiūnas iš Šiaulių,

32. Kun. Daukantas iš Šiaulių,

33. Ats. pulkininkas Vaitiekunas,

34. Danielius Rozenblatas su žmona,

35. Vytautas Rozenblatas su žmona,

36. Trapinas iš Lietuvos,

37. Vaitkevičius, prekybininkas,

38. Laucevičius iš "Maisto",

39. Jankauskienė su dukrele Birute (Tėvynės redaktorius Kl. Jurgelionio sesuo),

40. Adv. Misiurevičiūtė iš Kybartų,

41. Dirmeikis, buv. "Lietuvos Aido" redaktorius, su žmona,

42. Povilauskas, jaunaliuvių veikėjas,

43. Raulinaitis, Licensijų komisijos referentas prie Finansų Ministerijos, su žmona,

44. Inž. Brunius, veiklus savo laiku aktyvistas Klaipėdoje,

45. Šakovas, pasienio policijos baro viršininkas,

46. Jonas Vileišis, miškininkas, atšargos karininkas, buvęs paskutinio prieš okupaciją seimo narys, kilmės nuo Griškabudžio,

47. Martynas Yčas su šeima,

48. Butėnas, iš XX Amžiaus,

49. Žilinskas, buvęs direktorius Ministerijų Kabineto kanceliarijoje ir spaudos skyriaus vedėjas saugumo departamente,

50. J. Norkaitis, Ekonominio Departamento direktorius Užsienų Reikalų Ministerijoje su šeima,

51. Jurkunas, Lietuvos pasiuntinybės Taline sekretorius, anksčiau dirbęs Klaipėdos uosto valdyboje,

52. Jurkunas-Šeinius, buvęs "Lietuvos Aido" redaktorius ir Raudonojo Kryžiaus igaliotinis Vilniuje,

53. Atsargos karininkas Lingys,

INSURED 1893
INSURANCE
 Insurance Exchange,
 Chicago, Illinois